

**ІВАН ФРАНКО.
СПРАВЖНЄ
ЖИТТЯ
«КАМЕНЯРА»**

стор. 11

ВИДАННЯ ВІЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ

ХРОНІКИ ЛЮБАРТА

№33 (234) • 27 серпня 2015 року

Передплатний індекс – 49831

ЦІНА ДОГОВІРНА

• НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • КОМУНАЛКА • СПОРТ • ЗІРКИ • НОВИНИ • ПОЛІТИКА • ІНТЕРВ'Ю • КОМЕНТАРІ • ФАКТИ • СПОРТ •

ПОЛІТИЧНІ ОБІЦЯНКИ, ЦЯЦЯНКИ ТА ІНШІ КАЗКИ Й МРІЇ ЩО ОБІЦЯЛИ, ПРО ЩО ФАНТАЗУВАЛИ І ЩО ЗРОБИЛИ КАНДИДАТИ У МІСЬКІ ГОЛОВИ

стор. 8-9

РЕАЛІЇ

ПАЛКИ В КОЛЕСА ШВИДКОЇ ДОПОМОГИ

У 2013 році в Україні взялися удосконалювати систему швидкої допомоги. У рамках реформування галузі медицини було реорганізовано Луцьку міську станцію медичної допомоги і створено Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

стор. 7

ПРОБЛЕМА

ПОКОЛІННЯ ТОВСТУНІВ – НАСЛІДОК НАДМІРНОЇ ТУРБОТИ БАТЬКІВ?

За останнє десятиліття в Україні втричі збільшилася кількість дітей, які страждають від зайвої ваги. Батьки радіють, коли їхні чада їдять з апетитом. Багато хто з них не вважає ожиріння великою проблемою. Тому вони турбуються про те, аби дитина завжди була ситою. Але чи завжди така турбота призводить до позитивних наслідків?

стор. 6

ІСТОРІЯ

ЧОМУ ЛУЦЬКИЙ МАЙДАН РИНОК ВАЖЛИВИЙ

В історико-культурному заповіднику «Старий Луцьк» на розвилці вулиць Данила Галицького та Драгоманова розташований давній майдан Ринок. Сьогодні він забутий містом. Це звичайна ділянка заповідника, яка нічим не відрізняється від інших вулиць, є навіть закинуті будівлі, приречені страждати від наслідків теорії розбитих вікон. І тільки меморіальна дошка Данилу Братковському вказує, що в давні часи майдан відіграв іншу роль для міста.

стор. 10

X ФЛЕШМОБ

У ЦЕНТРІ ЛУЦЬКА –
«ВИШИВАНІ» 930

У місті в День Незалежності традиційно відбулася акція «Українська вишиванка».

24 серпня на Театральну площу Луцька прийшло кілька сотень людей у вишиванках, аби взяти участь у флешмобі та сформувати число 930, що символізує цьоголітню річницю від дня народження міста.

Акцію започаткували ще у 2007 році. Тоді понад три тисячі людей у вишитих сорочках утворили тризуб.

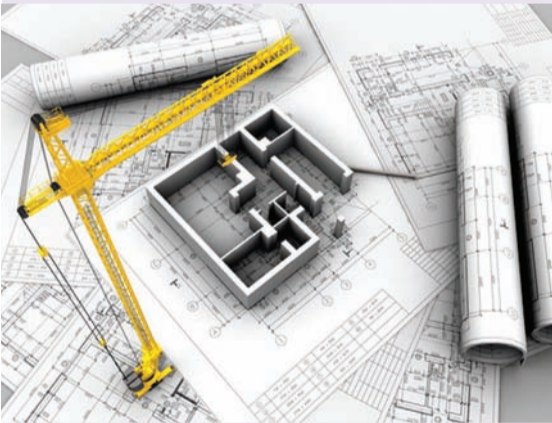
У 2008 році лучани сформували слово «Луцьк», у 2009-му – «Україна», у 2010 році містяни знову ж таки вибудувалися у тризуб, у 2012-му це був ключ, у 2013-му – карта України. А у 2014 році лучани на площі сформували слово «мир».

X ЗМІНИ

НОВИЙ ОРГАН
КОНТРОЛЮ
ЗАПРАЦЮЄ В
ЛУЦЬКУ З 1 ВЕРЕСНЯ

У Луцькій міській раді з 1 вересня запрацює новий орган – відділ державного архітектурно-будівельного контролю, повідомляє lutchesk.com.ua. У структурному підрозділі працюватиме сім осіб. Міський голова анонсував, що конкурс на отримання посад у відділі буде відкритим.

Таким чином, штатний розпис Луцької міської ради налічуватиме не 479 осіб, а 486. Відділ виконуватиме функції, які було покладено на державний орган – Держархбудконтроль. Фактично, це є делегування функцій держави органам місцевого самоврядування, пояснює перший заступник міського голови Тарас Яковлев.

На думку посадовця, таким чином вдасться зробити процедуру забудови у місті більш підконтрольною органам місцевого самоврядування. Однак, якщо сумнівні договори було надано забудовникам до початку роботи відділу, скасовувати рішення можна буде лише в судовому порядку.

Згідно з тимчасовим положенням про роботу відділу, його метою є нагляд за дотриманням вимог законодавства у сфері містобудівної діяльності, будівельних норм, державних стандартів і правил під час виконання підготовчих і будівельних робіт, збереження та забезпечення порядку в будівельній галузі, захист комфорту й безпеки громадян. Відділ також контролюватиме містобудівну діяльність та будівництво, організацію будівництва, ремонт і реконструкцію житлових будинків, об'єктів соціально-побутового призначення.

Окрім цього, завданням відділу є розгляд справ про правопорушення у сфері містобудівної діяльності та реалізація державної політики з питань державного архітектурно-будівельного контролю й нагляду.

X ХОЛОДНИЙ СЮРПРИЗ

ЧОМУ ЦЬОГОРІЧ
РОМАНЮК НЕ
УВІМКНУВ ТЕПЛУ
ВОДУ НА СВІЙ ДЕНЬ
НАРОДЖЕННЯ?

Нещодавно в одному із інтерв'ю волинським ЗМІ Луцький міський голова Микола Романюк пообіцяв, що лучанам увімкнуть гарячу воду ще до Дня Незалежності, а саме 22 серпня. Мер запевнив, що для цього уже все зроблено. Ще й завчасно висловив подяку Володимирі Гунчику.

«Гаряча вода буде. Сподіваюся, що її увімкнуть наступного тижня (розмова відбувалася у п'ятницю, 14 серпня. – Ред.).»

X ДОТИСЛИ

Гуртожиток на вулиці Привокзальній, 13а на прохання мешканців та за сприяння депутатської групи «Новий Луцьк» передали у комунальну власність.

Відповідне рішення ухвалили збори акціонерів ВАТ «Луцьке виробниче торговельно-швейне підприємство «Волинь», пише Інформаційне агентство «Волинські новини».

Завдяки цьому рішення жителі гуртожитку матимуть змогу приватизувати свої оселі, в яких проживають вже понад два десятиліття.

Мешканці гуртожитку нарікали, що оселя перебуває у критичному аварійному стані. Однак акціонери, яким належить будинок і які власною безгосподарністю довели помешкання до руйнування, вперто не бажали йти на контакт із мешканцями та ігнорували будь-які спроби дійти компромісу.

Варто додати, що сусідній будинок за адресою Привокзальна, 13 ще раніше передали у власність мешканців, а от будинок під номером 13а донедавна залишався у ролі міжвідомчого житла ВАТ «Луцьке виробниче торговельно-швейне підприємство «Волинь».

Зі слів мешканців аварій-

ного будинку, акціонери, серед яких є і депутат Луцької міської ради Олена Голева, донедавна не бажали йти з ними на контакт і вперто ігнорували будь-які прохання про зустріч. Тим часом стан помешкання з кожним днем ставав усе більш критичним, адже будівлю здали в експлуатацію ще у 60-х роках минулого століття. Відтоді її не ремонтували. Чого лише варті дашки над під'їздами, які тримаються, так би мовити, на «доброму слові» й от-от впадуть людям на голову.

26 червня на зустріч із мешканцями прибули депутати Луцької міськради та члени депутатської групи «Новий Луцьк» Андрій Осіпов

своїх обіцянок. Минулі роки хоч вмикав воду на свій День народження, 24 серпня.

Заступник директора ДКП «Луцьктепло» Валентина Малютіна пояснила «Волинським новинам», що нині питання відновлення газопостачання підприємству вирішується вже не в площині підприємства, а на вищому рівні. Тому у «Луцьктеплі» із цього приводу нічого коментувати не будуть.

Керівник відділу інформа-

ційної роботи Луцької міської ради Зоя Балюк повідомила «Хронікам Любарта», що у міській раді над ввімкненням гарячої води працюють. Однак коли вона з'явиться – наразі невідомо. Сам Микола Романюк, як повідомили у мерії, прокоментувати це не зміг, оскільки перебував на нараді й був зайнятий.

До речі, цікаво, що у деяких квартирах, якщо відкрити «гарячий» кран, то вода все одно тече, тільки холодна. Хоч її там не має бути ніякої: ні холодної, ні гарячої. А вже відключено газопостачання. У технічному відділі «Луцьктепла» пояснили, що якщо у такій квартирі є лічильник, то оплата буде здійснюватися так, як за гарячу воду, хоч її й нема. Несправедливо, правда? А на запитання, що ж роботи в такому випадку, у «Луцьктеплі» відповіли банально: «Нащо відкручувати кран?»

АВАРІЙНИЙ ГУРТОЖИТОК
ПЕРЕДАЛИ У ВЛАСНІСТЬ ГРОМАДИ

Дашки гуртожитку на ладан дихають. Приміщення не ремонтували з часів здачі в експлуатацію

Депутати Ігор Поліщук та Андрій Осіпов поставили за мету зрушити багаторічне питання з мертвої точки

ного будинку, акціонери, серед яких є і депутат Луцької міської ради Олена Голева, донедавна не бажали йти з ними на контакт і вперто ігнорували будь-які прохання про зустріч. Тим часом стан помешкання з кожним днем ставав усе більш критичним, адже будівлю здали в експлуатацію ще у 60-х роках минулого століття. Відтоді її не ремонтували. Чого лише варті дашки над під'їздами, які тримаються, так би мовити, на «доброму слові» й от-от впадуть людям на голову.

26 червня на зустріч із мешканцями прибули депутати Луцької міськради та члени депутатської групи «Новий Луцьк» Андрій Осіпов

та Ігор Поліщук, які взяли на особистий контроль спірне питання й поставили за мету допомогти мешканцям приватизувати гуртожиток.

Під час голосування акціонерів 16 серпня вирішили передати аварійний гуртожиток, що у Луцьку на вулиці Привокзальній, 13а, у міську комунальну власність.

Зі слів мешканки гуртожитку Валентини Васевич, основна проблема, що хвилює всіх мешканців – це приватизація оселі. Мовляв, цього добиваються вже два роки, але нарешті тепер можуть видихнути з полегшенням, адже цей шлях пройдено. Тому місцеві, які проживають у своїх кімнатах по 20 років і більше, матимуть

змогу їх приватизувати.

Жінка зауважує, що не в останню чергу домогтися справедливого вирішення ситуації вдалося завдяки старанню депутатів Ігоря Поліщука та Андрія Осіпова. Вони, з її слів, допомогли зрушити справу з мертвої точки. А тому жителі гуртожитку відтепер стануть повноцінними господарями свого будинку.

«Будемо знати, куди вкладемо гроші, бо будинок аварійний. Ми створили будинковий комітет. І коли приватизуємо кімнати, будемо знати, на що витрачаємо кошти. Потім створимо ОСББ, і далі потихеньку будемо відбудовувати», – каже голова комітету.

X НЕОДНОЗНАЧНЕ МИСТЕЦТВО

21 серпня іспанський митець Карлос Гарсія Лаос зробив лучанам творчий подарунок. На площі Братський міст встановили його скульптуру «ART», яку виконав художник, перебуваючи у місті.

Нетрадиційна скульптура (на фото) – це три платформи чорного, червоного і сірого кольорів.

«Я щасливий тут бути і реалізовувати цей проект. Кожна моя скульптура наділена особливою енергетикою. І кожна дуже важлива для мене», – зазначив автор.

Він розповів, що сірий колір є ознакою великого таланту, червоний – пристрасті, чорний – символізує важку працю.

На думку віце-мера Луцька Тараса Яковлева, скульптура є черговим кроком до урбанізації і має оживити вулицю Лесі Українки.

Начальник управління культури Тетяна Пнатів розповіла, що Карлос Гарсія Лаос – це супрематист, митець но-

МОДЕРНИЙ ПОДАРУНОК МІСТУ –
ВІД ІСПАНСЬКОГО СКУЛЬПТОРА

вої формації, який відмовився від бізнесу та присвятив себе скульптурі та живопису. Протягом трьох останніх років митець провів чимало мистецьких проектів в Україні: виставки, майстер-класи, лекції у вищих навчальних закладах, школах. Його скульптури є в різних кутках Іспанії. Організував кілька потужних виставок для українських художників в Україні та Іспанії.

Директор Художнього музею Зоя Навроцька вислови-

ла слова вдячності гостю за можливість побачити доробок європейського концептуального мистецтва. За її словами, це модерна річ, яка може викликати дискусії, але це радше місточок між старовинним і новітнім мистецтвом. Тож несподівано скульптура розміщена на в'їзді до Старого міста.

Окрім скульптури, лучани можуть побачити і персональну виставку робіт цього неординарного майстра в арт-галереї

«Луцьк». Захід реалізовується в рамках творчого проекту «Вісім міст Європи, об'єднаних мистецтвом», приуроченого 930-й річниці Луцька та 24-й річниці Незалежності України. Проект має на меті об'єднати європейські міста в культурному, творчому контексті, зблизити їх з рідним містом ініціатора проекту та місцем народження геніального Франциско де Гойя – Сарагосою, де встановлено першу скульптуру проекту.

Разом із тим, у мережі «Facebook» незвичний подарунок викликав чимало дискусій. Думки користувачів розділилися. Одні кажуть, що це – сучасне мистецтво, до якого Луцьку варто долучатися. Інші ж апелюють, мовляв, скульптура шонайменше не на своєму місці і естетичного задоволення не дає.

Х ВУЛИЧНЕ МИСТЕЦТВО

Торець будинку за адресою просп. Волі, 20 у Луцьку відтепер прикрашає масштабне стилізоване зображення тризуба.

Автор роботи – луцький художник Андрій Присяжнюк (творчий псевдонім END), який працював у парі зі своїм львівським товаришем Сергієм. Презентація графіті відбулася 22 серпня. Над «полотном» художник разом з другом трудилися близько п'яти днів, а саму ідею – використати стіну для великого малюнка – Андрій виношував понад рік.

«Спочатку я планував із художником Сергієм Радкевичем намалювати Святого Миколая, покровителя міста. Ця ідея нам не вдалася, бо за невідомих мені причин не знайшла належної підтримки. Цей проект було закрито. А на це літо у ескіз змінив», – розповідає автор роботи.

Райтер каже, що вибір тризуба підказала локація. Річ у тім, що на місці скверу навпроти гімназії № 4 свого часу було старе православне кладовище, де похова-

ВЕЛИЧНИЙ ТРИЗУБ – ВІДТЕПЕР ОКРАСА І ОБЕРІГ МІСТА

ні герої визвольних змагань початку ХХ століття.

Художник розповідає, що малюнок досить дорогий. Значну підтримку у вигляді фарби надало підприємство «Капарол Україна». Сама ж праця Андрія і його друга – безплатна.

«Це перша робота для мене такого масштабу, і я відчував свою відповідальність, хвилювався. Тому і звертався до свого товариша зі Львова, який є профе-

сійним художником і допомагав мені», – зазначає Андрій.

Підбираючи колористику, каже художник, намагалися передусім створити зображення, яке вливалось б у кольори міста, його естетику, а не дисоціювало загальну картину. Надалі, на думку Присяжнюка, варто більше уваги звертати на спальні райони Луцька, аби стіни кам'яних джунглів ставали більш кольоровими та привабливими для містян.

Х ЧУДЕРНАЦЬКИЙ ВИТВІР

У Луцьку відбулося відкриття першої мініатюрної бронзової скульптури луцького кликуна біля Центру туристичної інформації та послуг (вул. Сенаторки Левчанівської, 2).

Скульптуру презентували у рамках проекту «Імена Луцька» 23 серпня, повідомляє прес-служба Луцької міської ради.

Кликун (або глашатай) – давня професія, яка полягала в інформуванні жителів міст доби Середньовіччя (XV-XVII ст.). Кликуні повідомляли населенню найрізноманітнішу інформацію: про вшанування ушанованих полководців, про прибуття в місто чужоземних послів, про чергову роздачу хліба або грандіозну циркову виставу, про виклик громадян у суд, про винесення вироків і виконання страт, оголошували королівські укази, сповіщали городян про збір податків тощо. Будь-яка важлива юридична справа підлягала «обволанню» кликуном у людських місцях. У Луцькому замку кликуни, окрім іншого, стояли на нічний варті та «кликали» –

ЛУЦЬКОМУ КЛИКУНУ ВІДКРИЛИ МІНІ-СКУЛЬПТУРУ

постійно перегукувалися, а в разі пожежі чи нападу ворогів били на сполох. Звідси пішла місцева назва професії – Кликун (далі кликун).

Як повідомляють мерії, згодом у місті з'явиться багато таких кликунів, які матимуть різне змістове навантаження: соціальне, рекламне, просвітницьке тощо. А мініатюрну скульптуру представляв глашатай, який у подальшому буде закликати лучан на міські культурно-просвітницькі заходи, адже він є невід'ємною частиною Древнього Лучеська.

Окрім цього, відтепер щодня о 12:00, а у вихідні та святкові дні о 12:00 та 19:00 кликун із В'їзної вежі Луцького замку сповіщатиме городян про те, що у місті все добре, а також виголошуватиме інформацію про важливі події.

Щодо проекту «Імена Луцька», то його метою є по-

пуляризація міста й привернення уваги до його історико-культурної, духовної, наукової та мистецької спадщини, яку творили видатні постаті, пов'язані з ним. Важливим завданням проекту є ознайомлення жителів Луцька та його гостей з відомими особами – державними діячами,

військовими, представниками духовенства, митцями, науковцями, які народилися у Луцьку або певний період свого життя проживали чи працювали в місті.

Надруковано 15 буклетів з іменами особистостей, розміщено сіті-лайти на просп. Волі. Авторами текстів до буклетів проекту стали: Олена Бірюліна, Наталія Пушкар, Петро Троневиц, Володимир Шабаровський, Олександр Котис, Тетяна Данилюк-Терещук, Катерина Теліпська, Ілона Несторук. Надалі відбуватимуться тематичні заходи, в тому числі – екскурсії, що стосуються життя цих людей та їхнього особистого внеску в розвиток міста. У електронному вигляді буклети можна переглянути на офіційному туристичному сайті visitlutsk.com, а згодом – і придбати у Центрі туристичної інформації та послуг.

Х НАГОРОДА

Попри неоднозначні відгуки, колишній керівник батальйону «Світязь», начальник патрульної поліції Києва Олександр Фацевич отримав відзнаку «Почесний громадянин Луцька».

Вручення нагороди відбулося 23 серпня з нагоди 930-річчя Луцька та Дня Державного Прапора України на Театральному майдані міста.

За надання Фацевичу «почесного громадянина» депутати проголосували ще 29 липня. Ініціаторами такого рішення стали луцький міський голова Микола Романюк та секретар міськради Сергій Григоренко.

Однак їхню пропозицію підтримали не всі обранці. Зокрема, депутат Богдан Шiba однозначно заявив, що він голосуватиме проти, адже ця пропозиція до-

ФАЦЕВИЧ ТАКИ СТАВ ПОЧЕСНИМ ГРОМАДЯНИНОМ ЛУЦЬКА

сить несподівана. Також додав, що й сам Фацевич здивований таким рішенням та вважає, що не заслуговує на це.

«Фацевич дуже хороша людина, він герой. Але я вважаю, що надання йому цього звання не на часі», – наголосив Шiba.

Про утримання від голосування заявив й Ігор Поліщук. Серед озвучених застережень прозвучав той факт, що Фацевич – представник нинішньої влади, хоч і силовиків. Втім, як апелювали ініціатори, звання надають йому за заслуги саме як офіцера, учасника АТО.

Олександр Фацевич проживав у Луцьку з перервами з 1998 року. Його мати росіянка за походженням, батько родом з Луцька. Фацевич викладав у Во-

линському ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою.

Під час війни на сході брав участь у боях під Дебальцевим, Ловайськом. У грудні 2014 року, будучи командиром підрозділу «Світязь», воював під Вуглегорськом. Підрозділ опинився в приміщенні інтернату і без важкої зброї проти ворожої техніки тримав оборону протягом трьох днів.

Командир після надходження підкріплення Збройних сил України зумів вивести свій підрозділ без втрат. За це отримав орден «За мужність III ступеня». Пізніше очолював поліцію міста Києва.

До слова, положення про призначення звання передбачає, що такий статус надається лише раз на рік і лише одній людині.

Х ПОСАДА

У ПРОКУРОРА ОБЛАСТІ – НОВИЙ ЗАСТУПНИК

Прокурор області Дмитро Чепіжак представив колективу прокуратури Волині нового заступника – старшого радника юстиції Дмитра Марченка.

Представлення відбулося у вівторок, 25 серпня, повідомляє прес-служба відомства.

Марченка призначено на цю посаду наказом Генерального прокурора України 21 серпня 2015 року.

Новий заступник працює в органах прокуратури з 2003 року. До призначення на посаду заступника прокурора Волинської області обіймав посаду старшого прокурора відділу нагляду за додержанням законів при провадженні досудового розслідування у кримінальних провадженнях про корупційні злочини управління нагляду за додержанням законів спецпідрозділами та іншими органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю і корупцією Головного управління процесуального керівництва та нагляду за додержанням законів спецпідрозділами й іншими органами, які ведуть боротьбу з організованою злочинністю і корупцією, у сфері транспорту та у кримінальних провадженнях слідчих органів прокуратури Генеральної прокуратури України.

Х ЗА РОБОТУ

В'ІЗНІ ЗНАКИ В ЛУЦЬК ПРИЧЕПУРИЛИ

Працівники ЖКП № 3 відремонтували два в'їзні знаки у місто на вулицях Дубнівській та Рівненській, повідомляє прес-служба мерії.

Як розповів директор ЖКП № 3 Руслан Юлдашев, ці в'їзні знаки та карту міста відреставрували, покрили морозостійкими сумішами й пофарбували у кольори українського прапора.

На карті міста біля в'їзного знака на вул. Рівненській розмілювали основні об'єкти міста: Замок Любарта, Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки, Волинський обласний музично-драматичний театр імені Т. Г. Шевченка, головні готелі тощо.

Як відомо, ініціатива розфарбовувати в'їзні знаки міста в орнамент вишиванки чи патріотичні кольори належить «невідомим ентузіастам», які почали робити це за власні кошти і таємно влітку 2013 року. Тоді влада не вельми схвалювала цю ініціативу, адже її реалізували без погоджень.

Х СЛАВА ГЕРОЯМ!

У ЛУЦЬКУ ВІДКРИЛИ ПАМ'ЯТНИК НЕБЕСНІЙ СОТНІ

У Луцьку відкрили пам'ятник, щоб увіковічнити волинян, які загинули під час кривавих подій Євромайдану.

На відкриття монумента, який розташований на Меморіалі Слави, 23 серпня зібралися сотні лучан.

Запросили і священників, аби ті освятили пам'ятник. Митрополит Луцький і Волинський Михайл відправив панахиду, а потім освятив стелу.

Брат загиблого і похованого на цьому місці Василя Мойсея Роман подякував владі і всім небайдужим, хто підтримав родини постраждалих волинян та допоміг встановити монумент.

Він складається із гранітної плити заввишки близько чотирьох метрів з горельєфними поставами волинян, які загинули в Києві під час подій Євромайдану. Поруч зі стелою стоїть пам'ятник Василю Мойсею.

Наступного року монумент планують доповнити лазерним освітленням. Промені мають направити у небо. Вони мають символізувати померлі душі.

X З ДОБРОМ У СЕРЦІ

23-річна лучанка Наталія Кислюк має рідкісну хворобу, про яку мало хто чув – муковісцидоз. Із таким діагнозом в Україні живе до тисячі дітей. Дітей, бо до зрілого віку дожити з таким захворюванням дуже важко. Наша героїня вижила і нині вважає своє життя повноцінним та працює із дітками, які мають аналогічне захворювання.

Хворобу виявили, коли дівчинці було кілька місяців. Це генетичне захворювання, що передається від батьків, які можуть бути не хворі і навіть не підозрювати про наявність особливого гена. Симптоми захворювання, тобто постійний кашель, кволість, батьки Наталії помітили, коли їй було три місяці.

«У Луцьку поставили діагноз, але відправили на підтвердження в Київ. У Києві подивилися на мене і сказали – знаєте, везіть цю дитину додому і дуже до неї не прив'язуйтеся. Це може бути у неї місяць часу, ну, може, два, а далі цієї дитини не стане, тому що з такою хворобою не живуть», – розповідає Наталія.

Втім нині дівчині 23 роки. Вона

БОРОТЬБА ЗА КОЖЕНВДИХ

закінчила Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки та нині живе зі своєю рідною тіткою Русланою Кислюк, адже батько Наталії помер, коли їй було лише 14 років.

Аби вижити, хворі на муковісцидоз мають повсякчас робити інгаляції, приймати пігулки та берегтися від сторонніх інфекцій. Адже проста застуда здатна призвести до того, що дитина може потрапити не тільки в лікарню, але й в реанімацію. Вижити з вірусом надзвичайно складно, тому потрібно постійно приймати життєво важливі препарати.

Хвороба невиліковна, але її піддають корегуванню. Хоча б двічі на рік пацієнти мають проходити спеціальне лікування – антибіотикотерапію. Тобто лікар призначає два види різних антибіотиків, які з різних боків діють на організм.

Зі своїх 23-х років Наталія серйозно лікується 9. До чотирнадцяти вона майже не приймала потрібних препаратів, багато хто дивується, яким чином їй вдалося вижити.

«З такими дітьми не важко жити, їх потрібно просто розуміти. Вони – дуже розумні. Можливо, розумніші, ніж звичайні, оскільки

розуміють ціну життя більше, ніж ми, тому що нам дається все якось легше, ніж їм», – розповідає тітка Наталії Руслана.

Набагато важче було з фінан-

совим аспектом, каже пані Руслана. Адже її зарплатні державного службовця не вистачало для того, аби зняти квартиру, забезпечувати себе і двох майже дорослих племінників найнеобхіднішим та, звісно, лікувати Наталю.

Тендітна, але сильна духом жінка змінила роботу, зверталася в усі інстанції, шукала благодійні організації. По підтримку звернулася й до Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

«Під час одного з лікувань у мене не виходило фінансово закупити один із препаратів і я звернулася у Фонд Ігоря Палиці, написала заяву – реакція була миттєвою. Я такого навіть не очікувала. Нам допомагає Фонд «Новий Луцьк» двічі, за що я надзвичайно вдячна», – ділиться Руслана.

На рік хвороба дівчини вимагає 130 тисяч гривень. Якщо дітей до 18 років держава забезпечує лікуванням, то після повноліття – ні. Допомоги потрібно шукати, добиватися. Оскільки людей із таким діагнозом небагато, то всі вони між собою спілкуються, підтримують один одного, створюють групи у соцмережах. Вони – повноцінні чле-

ни суспільства, просто потребують трішки більше уваги.

За орієнтацією Наталія психолог. На жаль, у місті не може знайти роботу, про яку мріє. Втім опанувала професію лікаря душі недарма, адже спілкується з батьками, діти яких хворі на муковісцидоз. Дівчина радить батькам діток, які мають це захворювання, не позбавляти їх повноцінного спілкування з ровесниками. Адже, якщо відсторонити дитину від світу, намагаючись убезпечити від усіх вірусів та інфекцій, то вона замикається в собі, у неї не буде кола спілкування, не буде того, що має давати їй життя.

«Я зрозуміла, що в мене немає ні шансів, ні права здаватися, що я мушу боротися і за свій вдих, і за своє життя, і за життя інших дітей, підтримувати їх так, як можу. А якщо у мене ще є відповідна професія, то я можу, зобов'язана це робити», – ділиться роздумами мужня дівчина.

Своїм життям вона доводить, що не варто опускає руки, навіть якщо в тебе не вірять. А ще варто пам'ятати – світ не без добрих людей. Хто стукає, тому завжди відчиняють двері.

X ЩОДЕННІ КЛОПОТИ

ДЕ І ЯК У ЛУЦЬКУ МОЖНА ВИГУЛЮВАТИ ПСІВ?

Тетяна ГРИШИНА

Напевне, не всі власники домашніх улюбленців знають, що у місті от уже чимало років діють затверджені правила утримання тварин. Більше того, нині є місця для вигулу чотирилапих. Втім де вони, як їх знайти і на якій території можна законно вигуляти песика, здогадатися, як з'ясувалося, не так і легко. Разом із тим, лучанина за вигул тварин у невідомому місці можуть оштрафувати працівники муніципальної дружини Луцька.

У мерії повідомляють, що за період 2014–2015 років на власників тварин за порушення цих правил наклали 56 адміністративних стягнень.

У травні 2015 року працівники відділу муніципальної дружини звітували, що склали чимало протоколів за вигул собак на території садочків та шкіл. Формально, працівники муніципалітету праві: незнання закону не звільняє від відповідальності. Втім що зробила міська влада, аби громадяни знали про встановлені правила гри?

Відповідно до «Правил утримання тварин у місті Луцьку», вигул собаки має здійснюватися лише з господарем на спеціально відведеному місці для вигулу тварин. Під час вигулу собака реалізовує свої біологічні потреби. При цьому господарі, які вигулюють собак, мають прибирати відходи життєдіяльності своїх тварин.

Під час вигулу господар може спускати собаку з повідка лише за

X ХРОНІКЕР

Згідно з ухваленим на засіданні виконавчого комітету рішенням, затверджено одинадцять місць для вигулу собак, зокрема:

- ✓ вулиця Боженка (біля річки Жидувки);
- ✓ бульвар Дружби народів (біля річки Жидувки);
- ✓ вулиця Гордіюк;
- ✓ вулиця Кравчука (біля РАЦСу);
- ✓ вулиця Шопена (біля Палацу учнівської молоді);
- ✓ парк 900-річчя міста Луцька (біля вулиці Космонавтів);
- ✓ парк 900-річчя міста Луцька (біля вулиці Ветеранів);
- ✓ вулиця Набережна (навпроти вулиці Яровиця);
- ✓ вулиця Набережна (навпроти вулиці І.Франка);
- ✓ два майданчики у Центральному парку культури і відпочинку імені Лесі Українки (неподалік Ротонди і за іподромом).

умови нагляду за нею та якщо собака спокійна. Тварин з підвищеною агресивністю та потенційно небезпечних треба вигулювати лише на повідку та в наморднику. Власник несе відповідальність за безпеку та здоров'я своєї собаки, інших тварин та їх господарів.

У правилах записано, що місця для вигулу мають мати спеціальне відгородження і таблички з позначеннями місць для вигулу собак. Власники потенційно небезпечних собак мають право прогулюватися з ними або вигулювати їх без повідка та намордника за наявності тестування за програмою «Собака-компаньйон», що засвідчує спеціальний жетон або посвідчення.

У 2014 році виконавчий комітет міської ради ухвалив рішення про затвердження схеми для вигулу тварин. Тоді Богдана Новарчук, директор КП

«Ласка», яке відловлює бродячих собак, зазначила, що це будуть спеціально відведені місця у різних мікрорайонах міста. Як писало видання «Четверта влада», зі слів Новарчук, такі місця для вигулу мали би бути огорожені та з належними умовами, аби на цих майданчиках собак можна було відпускати з повідка.

У рішенні йдеться, що при формуванні бюджету на 2015 рік мали би бути надані пропозиції щодо виділення коштів для облаштування майданчиків. Нині ж ситуація має такий вигляд: розпізнати, де саме територія вигулу, можна хіба що ходячи із картою та схемою. Хоча позначати ці місця міська рада зобов'язалася у власному ж рішенні.

Наприклад, у Центральному парку імені Лесі Українки є дві ділянки для вигулу собак. Судячи із затвердженої схеми, один майдан-

чик має бути навпроти гуртожитку педколеджу на вулиці Глушець, а інший – десь за територією іподрому. Чому «десь»? Тому що жодних елементарних табличок, які свідчили б про те, що це місце вигулу, немає. На карті парку вони теж не позначені. Аналогічна ситуація і з низкою інших майданчиків. Чимало з них просто розташовані у чагарниках, де виросла височезна трава.

Тож як власникам тварин зрозуміти, де вони не переходитимуть межі правил? Директор департаменту житлово-комунального господарства Луцької міської ради Іван Кубицький розповів, що цього року, якщо і варто очікувати на облагородження такого майданчика для вигулу собак, то лише одного – у Центральному парку культури та відпочинку.

«Поки що ми замовили проект. Буде проект – будемо знати, скільки коштуватиме облаштування такого майданчика і скільки потрібно просити грошей», – пояснює Кубицький.

Разом із тим, за повідомленням тієї ж міської ради, станом на 30 червня 2015 року в місті зареєстровано 483 домашні тварини. Від 256 лучан надійшла плата за їх утримання. Тариф доволі незначний: власник собаки має залежно від розміру улюбленця платити від 2 до 6 гривень на місяць. Він запроваджений ще із липня 2012 року. Куди ж пішли ці нехай і мізерні кошти? 2 липня 2015 року, як писало ІА «Волинські новини», директор КП «Ласка» Богдана Новарчук повідомляла, що кошти йдуть на закупівлю каші для тварин, яких утримує підприємство. Чому ці кошти із власників домашніх улюбленців не йдуть принаймні для виготовлення елементарних табличок – залишається відкритим питанням.

X ПЕРЕЛІК СОБАК ПОТЕНЦІЙНО НЕБЕЗПЕЧНИХ

Усі собаки, вищі за 45 см, а також:

- Американський бульдог
- Американський стафордширський тер'єр
- Англійський мастиф
- Аргентинський дог
- Бельгійська вівчарка
- Бернський зенненхунд
- Бордоський дог
- Бразильська філа
- Бульмастиф
- Бультер'єр
- Доберман Акіта-іну
- Кавказька вівчарка
- Кане корсо
- Мастіно-наполетано
- Московська сторожова
- Німецька вівчарка
- Німецький дог
- Перо преса канаріо
- Південноросійська вівчарка
- Пітбультер'єр
- Різешнауцер
- Родезійський ріджбек
- Ротвейлер
- Середньоазіатська вівчарка
- Тосану
- Чорний тер'єр
- Німецький боксер
- Фокстер'єр
- Ягдтер'єр німецький

X ІЗ «ПРАВИЛ УТРИМАННЯ ТВАРИН У МІСТІ ЛУЦЬКУ»

4.3. Вимоги щодо встановлення місць та зон для вигулу собак

Кількість місць для вигулу собак на території житлового району, мікрорайону, кварталу визначається від кількості тварин, які потребують вигулу та утримуються населенням цих територій. Зони для вигулу собак мають бути відведені у кожному парку та сквері на території міста.

У центральній частині міста з великою густотою населення та щільною забудовою допускається зменшення розмірів місць для вигулу тварин, але збільшення їх кількості.

Місця для вигулу собак на дворових територіях мікрорайонів мають влаштовуватися на відстані не менш як 40 метрів від вікон житлових і громадських будинків, майданчиків для гри, відпочинку, територій шкіл, дитячих дошкільних установ, спортивних майданчиків.

Покриття місць та зон для вигулу собак має бути пісочно-земляним, гравійно-пісочним, з трави

(суцільна низька рослинність). Поверхня майданчика має бути рівною.

4.4. Обладнання місць та зон для вигулу собак

Усі місця та зони для вигулу мають бути обладнані спеціальними попереджувальними знаками про вигул собак, а також табличками з зазначенням назв та телефонів установ, які відповідають за санітарний стан цих майданчиків або зон вигулу. Крім цього, місця та зони для вигулу домашніх тварин мають бути обладнані контейнерами для збору сміття та екскрементів (відходів життєдіяльності тварин). На територіях дошкільних та загальноосвітніх навчальних закладів, пам'яток архітектури чи святинь, церков, меморіалу мають бути таблички про категоричну заборону вигулу домашніх тварин. У разі відсутності можливості обладнання місць для вигулу тварин дозволяється вигулювати їх на прибудинкових територіях з тильного або технічного боку будинку, про що має свідчити відповідний попереджувальний знак.

МРІЇ І НАДІЇ

Тимчасова контрольна комісія міської ради щодо сприяння розвитку Державного історико-культурного заповідника в Луцьку пропонує депутатам затвердити Програму заходів з реалізації Генерального плану розвитку Старого міста.

Про це 25 серпня йшлося на засіданні постійної депутатської комісії з питань бюджету та фінансів.

Звіт комісії і програму заходів представив депутат Олександр Семенюк. Комісію створили наприкінці травня 2015 року. Вона встановила, що є Генеральний план історико-культурного заповідника Луцька, який визначає його межі, проте земельпорядна документація на цю територію не виготовлена і не затверджена в установленому порядку.

«Роботи з паспортизації пам'яток, виготовлення документації для встановлення охоронних зон пам'яток, які фінансуються з державного бюджету, відбуваються дуже повільно, що створює нездоровий ажіотаж довкола території Старого міста. Власники будівель не вживають заходів для підтримання їх у належному стані, тому значна частина малоповерхової забудови є ветхою і має непривабливий вигляд. Забудовники, які отримали в оренду земельні ділянки, не дотримуються вимог режиму забудови на території заповідника і передбачених Генеральним планом та проектами забудови містобудівних умов і обмежень. Однією з найбільш актуальних проблем є існування поруч із Луцьким замком Центрального ринку, який розрісся до таких масштабів, що становить не лише санітарно-гігієнічну загрозу, а й цивілізаційну. Усі вказані фактори суттєво знижують культурну, туристичну та інвестиційну привабливість Старого міста, гальмують будь-яку перспективу», – йдеться у звіті комісії.

Тому вона запропонувала затвердити напрацьовану програму заходів з реалізації Генерального плану розвитку Державного історико-культурного заповідника.

Втілення заходів розраховане до 2025 року. Фінансувати їх мають державний та місцеві бюджети, а також приватні структури, організації, власники будівель, що мають історичну цінність. Скільки коштів витратимо заплановане, достеменно не береться сказати ніхто.

ЗАМІСТЬ СТАРОГО РИНКУ – УКРАЇНСЬКИЙ ЯРМАРОК: ЩО ПРОПОНУЮТЬ ЗРОБИТИ ЗІ СТАРИМ МІСТОМ В ЛУЦЬКУ

До програми частина депутатів поставилася критично. Наприклад, обранець Юрій Корольчук зазначив, що вочевидь витрати сягатимуть більше, ніж річний бюджет усього міста. Та й робити це варто після війни. Втім його колеги переконували, що стратегічний перелік заходів затвердити таки треба.

Зрештою, рішення – за сесійною залогом. Засідання міської ради заплановано на 27 серпня.

У представленому проекті програми заходів передбачені, зокрема, такі пункти:

1. Реставрація з відселенням приміщення пам'ятки історії і культури Національного значення XVII ст. Монастиря Василіан (Брат-

ський будинок) з подальшою музеєфікацією та влаштуванням приміщень мистецького, громадського призначення на вул. Іова Кондзелевича, 5. Терміни виконання – 2015-2018 роки. Орієнтовний кошторис складає 6 мільйонів гривень. Проектна документація розроблена ПП «Прайд».

2. Реставрація пам'ятки історії і культури Національного значення XIV ст. Синагоги на вул. Данила Галицького, 33 протягом 2018-2020 років. Орієнтовний кошторис складає 3 мільйони гривень. Проектна документація розроблена ПП «Прайд».

3. Заміна аварійних дерев'яних конструкцій галерей та гонтового покриття мурів замку. Термін виконання – 2016-2017 роки, вартість – 4,5 мільйона гривень. Проектна документація розроблена ДП «НДІПроект-реставрація».

4. Ремонтно-реставраційні роботи з відновлення крипти церкви Івана Богослова з облаштуванням водовідведення та гідроізоляції.

5. Проведення реконструкції Центрального ринку. Зокрема, визначення стратегії його реконструкції, розробка проекту реконструкції ринку з наданням йому статусу Українського ярмарку. Перевагу слід надати народним промыслам, традиційним ремеслам. Частина території передбачити для влаштування автостоянок (у т.ч. для туристичних автобусів). Планується визначення місця перенесення торгових місць на ринку на період його реконструкції, визначення підрядників та проведення будівельних робіт із реконструкції ринку й благоустрою прилеглої території. Приблизні терміни виконання – 2015-2018 роки.

6. Відселення та знесення ветхого житлового будинку на вул. Кафедральній, 27 (між замком та Центральним ринком).

7. Проведення реконструкції або відчуження занедбаних залишків житлового будинку на вул. Кафедральній, 21 (біля Лесиного ясеня).

8. Проведення реконструкції будівлі на вул. Кафедральній, 10 (на площі перед замком).

9. Проведення термінових ремонтно-реставраційних робіт на пам'ятці історії і культури місцевого значення (житловий будинок XVIII ст.) на вул. Плитниця, 7.

10. Проведення робіт на вул. Галшки Гулевичівни, 12Б, Драгоманова, 15, 17, Кафедральній, 13,15.

11. Знесення малоцінної забудови на місці Дмитрівської церкви. Будівництво на її місці каплиці.

12. Завершення будівництва житлового будинку на вул. Данила Галицького, 5.

13. Реставрація та відтворення пам'ятки історії і культури Національного значення Кирило-Мефодіївської церкви на вул. Кафедральній, 26.

14. Відновлення втраченого храму колишнього Домініканського монастиря на вул. Кафедральній, 28.

15. Проведення реставраційних робіт та впорядкування території пам'ятки історії і культури Національного значення XVII ст. (монастир Бригіток) чоловічого монастиря УПЦ КП на вул. Кафедральній, 16.

16. Проведення протиаварійних робіт та укріплення стіни Окольного замку (розчищення прилеглої території від зрізаних дерев, кущів, сміття; відведення дощових вод), облаштування оглядової пішохідної доріжки.

17. Будівництво малоповерхової житлово-комерційної забудови на вул. Іова Кондзелевича, 1, 2б відповідно до генплану заповідника.

18. Ознакування втрачених храмів тощо.

ДОРОГУ МОЛОДИМ

СТУДЕНТСЬКІ СТИПЕНДІЇ НАЙКРАЩИМ – МОТИВАЦІЯ ВЧИТИСЯ І ГІДНА ВИНАГОРОДА

студентів вищих навчальних закладів наразі становить 2500 гривень, для студентів технікумів та училищ – 1500 гривень.

Завдання Фонду, на думку голови правління Олександра Товстенюка (на фото зліва), – не лише дати можливість самовдосконалюватися молодим людям у Луцьку, а й знайти серед них найбільш ініціативних та активних.

«Ми цінуємо молодих та активних людей. Людей, які мають голову, хочуть, можуть та вмють думати, мають ідеї і здатні їх реалізовувати чи самостійно, чи у команді. Саме тому ми допомагаємо їм, спонукаємо до вдосконалення», – зазначає голова правління Фонду.

Своєю чергою, студенти висловлюють власне ставлення до такої мотивації. Так, Галина Падалко двічі була стипендіаткою і вважає відзнаку важливою і престижною, а ще, каже, їй подобається дух змагання, адже перемагають у конкурсі такі найкращі.

«Мотивація до навчання і наукової діяльності є одним із найважливіших завдань людства, тому що, коли ти сидиш і пишеш наукові статті, готуєшся до олімпіади, то

там – надворі – вирує життя. Часто молодь мусить обирати між розвагами та навчанням. А стипендія від Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» допомагає зробити правильний вибір, це дуже перспективно. Думаю, якби я була меценатом, то теж ввела б таку стипендію», – зазначила переможниця стипендіального конкурсу Галина Падалко.

Продовжує думку заступник директора з виховної роботи Волинського державного училища культури і мистецтв імені Стравінського Антон Антонюк. Він

каже, що для багатьох студентів-відмінників це не лише можливість самоствердитися, а й вага матеріальної підтримки. Як-от для вихованців училища культури і мистецтв Сергія Наумика та Віктора Бондаря.

«По-перше, це діти з багатодітних сімей, і така матеріальна допомога дуже їм потрібна. Віктор Бондар – бандурист, лауреат міжнародних конкурсів і не одного року, Сергій Наумик – взагалі талант від Бога, такого трубача, як він, я думаю, візьмуть у ту академію, яку

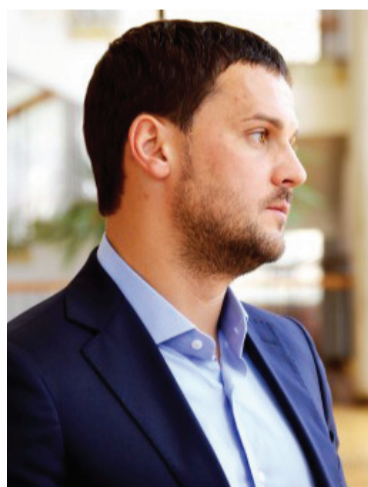
він сам собі обере. Тому і Сергій, і Віктор прагнули бути переможцями цього конкурсу і досягли свого», – зауважив Антон Антонюк.

Студент з ЛНТУ Денис Воєнков зазначив, що стипендія від Фонду дала йому можливість реалізувати свою ідею та використати на практиці отримані знання.

«Цей проект допоміг мені реалізувати свої знання, накопичені протягом навчання в ЛНТУ, і створити протез для людей, які частково втратили верхню кінцівку. Я хочу показати, що справжній інженер-технолог, який навчається в ЛНТУ, може не тільки розбиратися в машинах і механізмах, а й реалізовувати такі складні на перший погляд завдання», – зауважив хлопець.

Так, для того, щоб працювати і розвиватися, на думку обдарованих студентів, найважливіше – бажання і внутрішній потенціал. А далі – умови для цієї праці. От, власне, про це і дбає Фонд Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

Варто зауважити, що з вересня стартує новий конкурс-відбір на престижну і вже традиційну стипендію від Фонду.

Креативна, активна та розумна молодь – запорука розвитку міста, та й держави загалом: від того, які знання та навички вона здобуде під час навчання, залежатиме і те, як розвиватиметься країна. У цьому переконують у Фонді Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

Власне, підтримка молоді – один із найважливіших напрямків діяльності організації, оскільки практика роботи Фонду показала: це найкраща та найвигідніша інвестиція у розвиток міста.

Зауважимо, в Луцьку – два університети національного рівня, достатньо державних коледжів та училищ. То – кузня найліпших спеціалістів міста.

Саме для того, аби мотивувати молодь до роботи, творчості та самореалізації, у Фонді передбачили стипендії найкращим студентам. Щомісячна грошова винагорода для

ПОКОЛІННЯ ТОВСТУНІВ - НАСЛІДОК НАДМІРНОЇ ТУРБОТИ БАТЬКІВ ?

Х ХРОНІКЕР

Учені дають сумний прогноз: підлітки та діти, які страждають на ожиріння, не доживуть до 60 років. Статистика засвідчила, що гладкі люди живуть в середньому на дев'ять років менше, ніж люди, що мають нормальну вагу. Ожиріння може стати однією з головних причин смерті, багато медиків вважають його навіть більш небезпечним, ніж куріння. Тому лікувати дитяче ожиріння потрібно обов'язково.

Галина ТЕРНОВА

За останнє десятиліття в Україні втричі збільшилася кількість дітей, які страждають від зайвої ваги. Батьки радіють, коли їхні чада їдять з апетитом. Багато хто з них не вважає ожиріння великою проблемою. Тому вони турбуються про те, аби дитина завжди була ситою. Але чи завжди така турбота призводить до позитивних наслідків? Навіть знаючи про негативний вплив нездорового харчування, батьки часто не можуть відмовити дітям у різноманітних солодощах, газованих напоях та інших радощах гастрономії. Дитину можна зрозуміти: куди приємніше їсти шоколад, уплітати фаст-фуду та запивати це все кока-колою, ніж їсти кашу чи овочеве рагу, приготоване на парі.

ЯК ВИЗНАЧИТИ ЗАЙВУ ВАГУ МАЛЮКА

Дитяче ожиріння – це проблема, яка турбує лікарів та вчених не лише України, а й усього світу. Вони проводять численні дослідження, аби знайти вихід із ситуації. З кожним роком кількість дітей із ожирінням збільшується.

Повна дитина – це не тільки неестетично, але передусім – величезне навантаження на маленький організм та на роботу його внутрішніх органів.

Ожиріння у дітей може розвинути в будь-який час, але найчастіше пік припадає на 5-7 років, а також на період статевого дозрівання.

Залежно від маси дитини виділяють чотири ступені ожиріння.

Перший – перевищення маси тіла від норми на 15-25 відсотків, другий – 26-50 відсотків. Третій ступінь ожиріння розпочинається від 51 відсотка, а четвертий – перевищення допустимої норми більш ніж на 100 відсотків.

Для підрахунку треба кількість років дитини помножити на 2 і до того, що вийшло, додати 8. А потім порівняти отримане число з реальною вагою сина чи доньки. Але точно сказати, чи варто турбуватися батькам з приводу ваги дитини, чи ні, може тільки фахівець. У лікарів є безліч спеціальних таблиць, в яких враховується стать, вік і зріст. Такі таблиці дозволяють точно визначити навіть ступінь ожиріння. Є готові таблиці середніх показників.

Так, наприклад, для дворічних дітей нормою є показник у 12-13 кг; трирічних – від 13 до 15 кг. У чотири роки дитина може важити від 15 до 16 кг. На п'ять років вага збільшується до 19 кг, а в шість – до 22 кг. При всьому цьому не варто забувати, що це середні цифри, які можуть незначно змінюватися в той чи той бік і не вказувати на відхилення.

Найчастіше дитяче ожиріння супроводжується низкою захворювань, які раніше вважалися суто дорослими. У підлітків може спостерігатися високий рівень холестерину, підвищений тиск, діабет. Надмірна вага негативно позначається на здоров'ї з віком. У дівчаток можливі в майбутньому проблеми із зачаттям та виношуванням дитини. Лікарі стверджують, що дитяче ожиріння через 10-15 років загрожує непліддям, захворюваннями хребта і суглобів, травного тракту, варикозним розширенням вен, сексуальними розладами. Можуть бути й інші смертельно небезпечні ускладнення – інсульт, інфаркт міокарда, ниркова недостатність.

Надмірна вага у дітей пов'язана з багатьма іншими факторами. Основна причина – це неправильна культура харчування. Для дитини дуже небезпечна їжа, яка містить велику кількість жирів, а саме таку пропонують усілякі фаст-фуду. У любителів сендвічів та випічки

добова калорійність харчування збільшується до 30 відсотків, а при цьому енергія майже не витрачається. Ще одна причина ожиріння у дітей – малорухливий спосіб життя. Гіподинамія – це поняття, яке все частіше трапляється в медицині. Відсутність фізичних навантажень, скорочення м'язів, обмеження рухової активності тягне за собою порушення обміну речовин, зменшення кровопостачання тканин, зниження тону судин. Розвиток технічного прогресу негативно позначається на захопленні дітей. Комп'ютер і телевізор витісняють активні ігри на подвір'ї.

Самостійно виявити причину ожиріння майже годі. Якщо дитина має надмірну вагу, потрібно негайно звернутися до лікарів.

Якщо причина ожиріння криється в малорухливому способі життя, то недостатньо просто давати дитині фізичне навантаження. Треба повністю переглянути режим дня і харчування дитини. Рекомендовано змінити їжу, виключивши жирні продукти, випічку. Потрібно пам'ятати, що дитина – це організм, який росте й потребує калорій.

«ХОЧЕШ, АБИ Я БУВ СТРУНКИМ? ПОКАЖИ ПРИКЛАД САМ»

Потрібно прищеплювати дитині культуру правильного харчування. Варто пам'ятати, що малюк бере приклад передусім з батьків і з того, як харчуються вони. Не варто сподіватися, що дитина буде харчуватися правильно, якщо дати їй на обід суп та кашу, а батьки в його присутності будуть наминати піцу або смажену картоплю.

Їсти часто і потроху – це правило буде незайвим не тільки для діток, а й для дорослих. Дитина має харчуватися 5-6 разів на добу. Якщо у малюка хороший апетит, він не наїдається стандартними порціями і схильний до повноти, варто розширити раціон низькокалорійними стравами: салатами, овочевими гарнірами, фруктами (виключаючи банани і виноград). Важливим є й правильний розподіл їжі протягом дня: в першій половині дня варто включати в раціон продукти, які багаті на тваринні білки та жири, а в другій – їжу, яка легко засвоюється.

Не треба перегодувати дитину, примушувати їсти за маму, за

тата та усіх членів сім'ї. Не варто переживати через те, що вона не доїдає. Навряд чи справді голодна дитина відмовиться від смачного обіду, а от якщо вона ще не втратила свій запас енергії до цього часу, то небажання їсти буде цілком природним. Шкода, але навряд чи нині вдасться побороти стереотип, і більшість мам та бабусь так і будуть журитися через ложку супу, яку малюк не доїв, та захоплюватися, якщо дитина з'їсть більше, ніж зазвичай.

Крім неправильного харчування, ожиріння може спровокувати спадковість. Дитина автоматично потрапляє в групу ризику, якщо в неї повні батьки (особливо, якщо через зайву вагу страждають і мати, і батько). Однак виправдовувати це спадковістю не можна, потрібно зробити все можливе, щоб генетична схильність до повноти не перетворилася на діагноз «дитяче ожиріння».

Найчастіше такий вид ожиріння розвивається в дошкільному або підлітковому віці. Якщо батько має зайву вагу, він мусить заздалегідь потурбуватися про профілактику ожиріння своєї дитини. Чільним у цьому питанні залишається збалансоване домашнє харчування, якого мають дотримуватися всі члени сім'ї. Також обов'язкові помірні фізичні навантаження, ігри на свіжому повітрі, активний відпочинок. Незайвими будуть консультації лікарів-спеціалістів: ендокринолога й дієтолога.

Батьки мають пам'ятати про обережність у боротьбі з дитячим ожирінням. Ніколи не треба саджати чадо на дієти, вони й для організму дорослої людини часто є сильним стресом, а в дитини можуть спровокувати найскладніші порушення в роботі внутрішніх органів. Жодних чудодійних таблеток, БАДів і гіпнотичних сеансів! Найкращою дієтою для кожної людини є правильне харчування та здоровий спосіб життя. Якщо ожиріння вже є, треба передусім скласти індивідуальний щоденний раціон, проконсультуватися з лікарями. Варто подбати про профілактику дитячого ожиріння відразу. Пам'ятайте, здоров'я вашої дитини тільки у ваших руках.

Х ХРОНІКЕР

Разом з дітьми товстіють манекени в магазинах. За останній час діти 7-8 років поглядшали в середньому на 20 відсотків, констатують британські медики. Підтверджують цю тенденцію і в магазинах Туманного Альбіону. Попит на дитячі манекени-пампушки збільшився на 300 відсотків.

Як свідчать виробники пристосувань для торгових залів Великобританії, якщо раніше стандартний манекен для малюків 7-8 років мав такі параметри: охоплення талії – 60 сантиметрів, грудей – 66 сантиметрів, зріст – 1,2 метра. То зараз ці пропорції збільшилися на 20 відсотків.

За твердженнями експертів, п'ята частина всіх маленьких дітей Великобританії хворі на ожиріння.

Ірина КАЧАН

У 2013 році в Україні взялися удосконалювати систему швидкої допомоги. У рамках реформування галузі медицини було реорганізовано Луцьку міську станцію медичної допомоги і створено Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

У рамках цієї системи шляхом реорганізації та об'єднання всіх існуючих підрозділів служб швидкої медичної допомоги (ШМД), медицини катастроф і санітарної авіації в межах області мала бути створена єдина потужна оперативно-диспетчерська служба. За задумом, уся інформація із території надходитиме в єдиний центр, а не в декілька, як раніше. Єдина диспетчерська служба, оснащена сучасною технікою, зокрема GPS-навігаторами, контролюватиме пересування бригад, місце їхнього перебування для оперативного забезпечення і чіткого контролю вчасного приїзду швидкої.

МОНОПОЛІЯ «УКРТЕЛЕКОМУ»

За словами Кирила Холодюка, начальника відділу автоматизованих систем управління і зв'язу Центру, попри те, що робота із реформування швидкої допомоги на Волині успішно стартувала, нині довести справу до кінця неможливо.

«На початку 2013 року був прийнятий закон «Про екстрену медичну допомогу». Відповідно до нього, систему слід було повністю реорганізувати. До прийняття цього документу швидкі підпорядковувалися кожній районній чи міській лікарні. Однак закон передбачив створення єдиної комунальної установи, яка би централізовано управлялася. Такою установою став Волинський обласний центр екстреної медичної допомоги і медицини катастроф, – розповідає Кирило Холодюк.

По суті, головна теза нового закону полягає в тому, аби позбутися диспетчерських пунктів швидкої допомоги у районах, в кожному з яких на практиці були свої порядки: починаючи від різних ставок, завершуючи веденням бухгалтерії. Та найбільшим недоліком було те, що автівки швидкої допомоги часто використовувалися в якості транспорту для перевезення хворих.

«У законі прописано: для того, аби централізовано приймати виклики, потрібно перенаправити всі стаціонарні і мобільні дзвінки на спеціалізовану «103» в колл-центр. І ми цю вимогу виконали, створили такий колл-центр», – пояснює він.

У Волинському центрі екстреної медичної допомоги та медицини катастроф нині впроваджено структуровану кабельну систему (СКС), тобто збудована уся внутрішня мережа, що відповідає американським технологіям. Більше того, американці навіть дали гаран-

ПАЛКИ В КОЛЕСА ШВИДКОЇ ДОПОМОГИ

ЯК УЗАКОНЕНА БЮРОКРАТІЯ ЗАВАЖАЄ ВПРОВАДЖУВАТИ РЕФОРМУ

На сьогодні екстрену допомогу на Волині надають бригади, розміщені по території області таким чином, щоб забезпечити максимально швидкий доїзд до потерпілого чи хворого

тію на 25 років. Також заведено дві оптоволоконні лінії, встановлено тимчасову цифрову автоматизовану телефонну станцію (АТС), щоби вона витримувала навантаження оптики, облаштована згідно усіх вимог серверна, а також встановлений дизельний генератор. До слова, оптичний кабель, що передає дані зі швидкістю світла, дозволяє приймати на один телефонний номер до 32 дзвінків одночасно. Тобто це розширює можливості, аби забезпечити покриття усієї області. Окрім того, було збудовано дві оптичні мережі з двох різних автоматичних телефонних станцій. Якщо одна АТС виходить із ладу, то автоматично починає працювати інша.

«Згідно закону про «Екстрену медичну допомогу», кожна область повинна облаштувати Центрально-оперативну диспетчерську (ЦОД). На сьогоднішній день монополістом на єдиний номер «103» є «Укртелеком», який не хоче переводити дзвінки на ЦОД, де є вже підготовлена матеріальна частина. При цьому своє небажання «Укртелеком» обґрунтовує наявністю наказу адміністрації Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України від 18.06.2013 № 324 (пункти 2.4 та 2.6), де інформується, що при переадресації усіх викликів на «103» повинне йти дотримання вимоги стосовно спільно-канальної сигналізації № 7 (СКС-7), яка використовується лише операторами зв'язку, а також розроблена проектна документація», – розповідає провідний інженер-програміст відділу АСУ і зв'язку.

Дійшло до того, що деякі області у вид діяльності екстреної медичної допомоги додають тезу «оператор зв'язку», як от у Дніпропетровську.

«Так, стосовно пункту 2.6, потрібно підготувати проектне рішення, яке на сьогоднішній день коштує 4 млн грн і виконується фактично однією організацією в Україні – ПрАТ «Дніпрозв'язок». Проблема в тому, що ця організація не є державною і, на думку багатьох спеціалістів у галузі зв'язку, які зіткнулись із цією ситуацією, має відношення до «Укртелекому». Абсурдність полягає в наступному: щоб втілити в життя реформу і покращити життя людей, державі потрібно заплатити з однієї області щонайменше 4 млн грн для подолання бюрократії. Причому Дніпрозв'язок виконуватиме цю роботу з нуля. Натомість ми уже все зробили, розробили власне програмне забезпечення вартістю вразом 2 млн грн. Лишилося тільки вирішити проблему із телефонією», – констатує Кирило Холодюк.

ГЛУХИЙ КУТ

Цікаво, що Волинь, хоч і не була пілотною областю, впоралася із виконанням закону чи не найкраще в Україні. На рівні можуть стояти хіба Київ, Харків і Дніпропетровськ.

Волинський центр екстреної медичної допомоги і медицини катастроф унікальний в Україні. Він вижив сам по собі завдяки людям на місцях. І якби не покійний экс-

губернатор Борис Клімчук, Волинь не мала б усього цього. У Центрі певні, він би зміг допомогти подолати і нинішні бюрократичні перешкоди. Адже цей проект був під його особистим контролем. Йому вдалося зібрати команду людей, які таки змогли втілити в життя цю непросту справу.

«Ці новачки оптимізували систему, зменшили витрати, тепер немає зайвих поїздок. Ми ввели GPS-моніторинг. Розробили свою систему, на кожній машині швидкої встановлений GPS-трекер. Диспетчер бачить на своєму моніторі усі машини і може ефективно ними маневрувати. Щоправда, поки диспетчер не знає вільна бригада чи ні, з'ясує це в телефонному режимі. Однак невдовзі ми виправмо цей недолік. Наразі система визначає п'ять найближчих бригад до даного виклику», – пояснює Кирило Холодюк.

Наразі із 16 районів виклики на «103» автоматично надходять у обласний центр із Луцького, Рожищенського, Іваничівського, Ківерцівського, Горохівського, Володимир-Волинського районів, а також із Луцька, Ковеля та Ново-волинська.

«Це вдалося забезпечити завдяки налагодженій співпраці із мобільними операторами. З ними, на відміну від «Укртелекому» працювати набагато простіше. Їм пишеш листа, вказуєш номер телефону, на який потрібно переадресувати виклики і вони ці дзвінки переадресовують. І ця послуга безкоштовна», – провадить фахі-

вець і одразу ж додає, що в ідеалі дзвінки на «103» повинні проходити через власника цієї спеціалізації – «Укртелеком».

«Нині, якщо телефонуєш на «103», скажімо, в Любомлі, то потрапляєш у нашу диспетчерську, проте в районну лікарню. У районах, які ми поки що не покрили, ці функції виконують бригади швидкої допомоги. Бо згідно з новаціями, в районах не передбачено більшого штату працівників. І дуже часто трапляється так, якщо є великий наплив дзвінків, то всі бригади їдуть на виклики, а слухавку може підняти навіть санітарка. А може й ніхто не підняти», – додає Кирило Холодюк.

«І цю проблему ми описали «Укртелекому». Що згідно нових законів ми маємо певний штат, розширити який не можемо. Проте диспетчери поки що є у Володимирі-Волинському, Ковелі, Нововолинську, Іваничах. Звідки поки не ризикуємо їх забирати. До слова, у Ковелі викликів на рівні з Луцьком. Отак і намагаємося маневрувати у цій непростій ситуації», – розповідає він.

Більше того, у волинські філії «Укртелекому» навіть пропонували, щоби Центр сплачував їм за міжміські виклики на «103».

«Ми підрахували, що це складе близько 100 тисяч гривень щомісяця. Пропозиція парадоксальна, адже ця лінія безплатна», – каже Холодюк.

Раніше, за попередньої влади, «швидковики» керувалися державною програмою «Вчасна допомога», проте нині проект не фінансується. «Влада змінилася і проекту «Вчасна допомога», по суті, не стало. А Міністерство охорони здоров'я зараз не має коштів цим займатися. Відтак поставлена задача виконати цей закон, хоча фінансування немає. Натомість проект «Вчасна допомога» мав би урегулювати ці суперечності. А тепер розбирайся як хочеш. Аналогічна ситуація у всіх регіонах, де взялися за реформування системи швидкої допомоги», – коментують у Центрі.

Волинські «швидковики» намагаються розв'язати непосильну бюрократичну перешкоду уже другий рік. Однак справа не зрушується з місця, адже юридично праві обидві сторони. І кожна керується своїми офіційними документами. Відтак ситуація зайшла в глухий кут, вихід з якого єдиний – зміни у законодавстві. Та й керівництву нашої області варто було би проявити «політичну волю». Та воно, схоже, закрило очі на цю проблему.

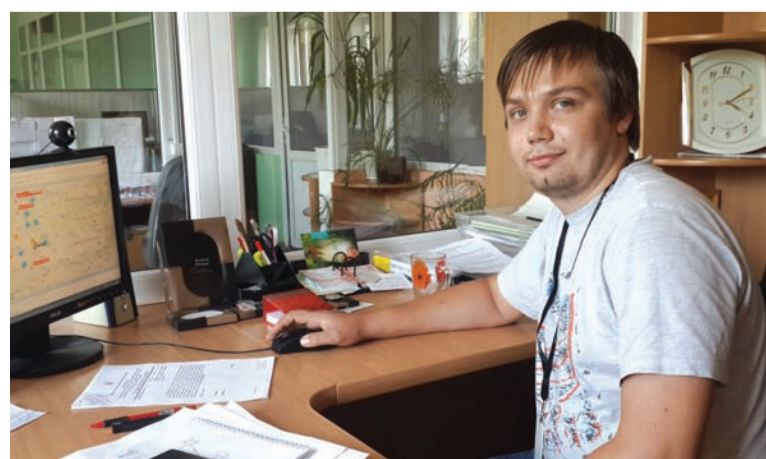

Із впровадженням нового закону «Про екстрену медичну допомогу» на Волині стали економити близько 20-30% пального

Х ХРОНІКЕР

Перші заклади швидкої медичної допомоги в Україні були створені за зразком віденських ще в кінці XIX століття. Спершу відкрились станції у Києві – 1881 року, згодом у Львові – 1890 року та в Одесі – 1903 року.

На Волині перший заклад надання невідкладної медичної допомоги з'явився у Луцьку. 12 грудня 1939 року була утворена «Міська швидка допомога». Розміщувалась вона на вул. Королеви Ядвіги, 7 (тепер вул. Хмельницького, 3).

Кирило Холодюк зізнається: колеги з інших регіонів вражені тим, як на Волині все організували і просять поділитися цінними напрацюваннями

Тетяна ГРІШИНА

Незабаром стартує передвиборча кампанія. Часто-густо лучани голосують за кандидата, беручи до уваги його партійність, репутацію та харизму. Велику роль, звісно, відіграють масштаби й методи передвиборчої агітації. Втім не останнім, на що варто звернути увагу виборцям, є передвиборча програма претендента на крісло мера. Саме цей документ дає лучанам уявлення про те, чи знає кандидат проблематику міста, чи не є популістом, а й, зрештою, якщо саме він виграє вибори, то програма кандидата дає відповідь на питання, чого досягнув міський голова та якими методами? Чи не обдурив він виборців? Чи довів свою компетентність?

Часто-густо політики не задумуються над тим, що бездіяльність – це теж свого роду злочин, адже коли вже став біля керма, то треба тримати слово і рухатися вперед.

У старих підшивках міських газет можна віднайти обіцянки претендентів на крісло мера. Хай як дивно це звучить, але частина з них – і досі актуальні, починаючи з 1998 року. Тобто протягом майже 20 років. Наприклад, наскільки потрібне, назріле і обговорюване в громадськості розширення проспекту Волі.

Отож, «Хроніки» вирішили дослідити, що обіцяли кандидати у мери Луцька різних років.

НА ЗЛАМІ БАГАТООБІЦЯЛЬНОГО МІЛЕНІУМУ

Наприкінці 90-х років Луцьк, безумовно, перебував під впливом Антона Кривицького. Навіть якщо у нього й були конкуренти, то, здавалося, існували вони для відводу очей. Разом із тим, на той момент діючий мер і кандидат у міські голови досить багато уваги приділяв своїй передвиборчій програмі. Вона була ретельно і детально розписана.

Кривицький обмежувався переважно практичними обіцянками, хоча й не обійшовся без загальних гасел, які здебільшого вирішуються на всеукраїнському рівні та мало залежать від міського голови чи навіть міської ради. Як, наприклад, підтримка малого та середнього бізнесу, стимулювання надходження інвестицій, переоснащення виробництва. Часто-густо, коли бізнес чи інвестор чує такі обіцянки, то просить просто не втручатися та зменшувати бюрократію. На превеликий жаль, такі прохання до політиків залишаються не почутими, а політики не втомлюються повторювати, як мантру, заїжджені фрази напередодні останньої неділі жовтня четвертого чи п'ятого років повноважень.

Однак у 1998 році в конкурента Кривицького Володимира Ліщука тези програми нагадували одне суцільне загальне гасло. Наприклад, кандидат обіцяв ліквідувати масове безробіття, сприяти сільгоспвиробникам збувати продукцію і навіть забезпечити своєчасну виплату пенсій та допомогу малозабезпеченим.

Хоча є в програмі Ліщука і тези, які нині набувають актуальності. Наприклад, наприкінці 90-х була проблема відключення будинків від електропостачання через нестачу потужності. Як відомо, рік тому Луцьк також потерпав від таких негараздів. Тоді, у 1998 році, Ліщук не навів метод вирішення «марнотратного витрачання елек-

ПОЛІТИЧНІ ЦЯЦЯНКИ ТА ІНШІ ЩО ОБІЦЯЛИ, ПРО ЩО ФАНТАЗУВАЛИ І ЩО

троенергії», втім таку проблему констатував.

З програми конкурента Кривицького випливає, що наприкінці 1998 року в Луцьку була негласна приватизація об'єктів комунального майна, а також діяли своєрідні економічні стосунки між виконавцями і замовниками послуг.

Вчитайтесь в пункт програми: «Припинити платіжно-розрахункові перекося впровадженням схеми: конкретний замовник напряму платить конкретному виконавцю за конкретну роботу, не повинно бути роботи без оплати, як і оплати без роботи». Дивна теза, єге ж? Річ у тім, що на той час був популярний бартерний обмін, що аж ніяк не є прозорим.

Деякі з тез програми Кривицького нині є незрозумілими для сучасника, а їх актуальність давно себе вичерпала. Наприклад, теза про створення ринку вільних телефонних номерів. Очевидно, наприкінці 90-х така проблема у місті була, коли спостерігався дефіцит вільних телефонних «домашніх» номерів. Втім із технологічним прогресом та доступністю мобільних телефонних апаратів вона себе вичерпала. Або ж планувалося у районі Гнідави збудувати міжміський переговорний пункт.

Ще у 1998 році почали говорити про сміттєпереробний завод. Втім тоді його планували збудувати у Клепачеві. Проблема й досі актуальна, адже побудована (лише в селищі Брище) тільки сміттєсортувальна лінія. Про завод і досі не йдеться.

У Старому місті в планах було

відновити старовинну забудову, завершити благоустрій Замку Любарта і прилеглу площу. Втім і в 2015 році захаращеність історико-культурного заповідника впадає у вічі як туристам, так і лучанам. Чого лише варті закинуті старовинні будинки біля самісінького Замку Любарта чи величезні бур'яни біля веж луцької гордості.

Наприкінці 90-х років Кривицький обіцяв реконструювати Театральний майдан і розширити проспект Волі. Найбільші роботи на майдані, як відомо, почалися за мерства Богдана Шиби, хоча ще й нині не завершилися. А вже посеред міста стоїть «корито» (колишній фонтан), яке нині перетворило на пісочницю. Зрештою, інвестор на цей проект таки був. Втім у міській раді не спромоглися дати проект на таку цікаву ідею. Та й однією лише заміною бруківки реконструкція не мала би завершуватися. Ішлося про будівництво підземного переходу в центрі міста, який забрав би вуличних торговців.

Частина обіцянок програми Кривицького була нереальною до виконання, тобто відвертим популізмом. Наприклад, повна ліквідація ветхого фонду, муніципальне житло.

За часів Антона Федоровича почали говорити про побудову плавальних басейнів та навіть цілого комплексу «Гідропарк», будівництво школи у 55-му мікрорайоні, прокладення тролейбусних маршрутів до села Липини та мікрорайону Вересневе, реконструкцію вокзалу та побудову шляхопроводу через нього. Окремий пункт – бу-

дівництво Храму. Якого саме – не уточнювалося. Та практично для кожного району міста Кривицький обіцяв або збудувати, або допомогти в реконструкції якоїсь сакральної споруди.

Наприклад, у центрі мав би бути Храм Христа Спасителя до 2000-річчя впровадження християнства, в Завокзальному районі собор Всіх святих землі Волинської та собор Успіння Пресвятої Богородиці, в районі Гуца – також собор Успіння Пресвятої Богородиці, на Кічкарівці – відбудова Преображенської церкви й облаштування Новочерчицького кладовища. Мабуть, це був гарний спосіб догодити великій частині електорату.

Проспект Волі планували розширити і зрештою перетворити на пішохідну зону, у центрі міста мав би бути п'ятизірковий готель. А на території Центрального парку – критий тенісний корт. Серія таких кортів, за задумом экс-мера, мала би бути на проспекті Молоді, в районі мікрорайону Гуца. А відкритий плавальний басейн – у Завокзальному районі.

Біля філармонії Кривицький обіцяв збудувати громадський туалет, розширити вулицю Глушець у районі Старого ринку.

До слова, комплекс «Гідропарк», за задумом Кривицького, мав бути у Старому місті. А ось на вулиці Данила Галицького та Драгоманова торгова мережа мала би розширитися. Тоді ж заговорили про реконструкцію ринку та реконструкцію комплексу Луцької тюрми. У районі Красне планувалося будівництво школи на 700-800 місць, а на вулиці

Червоного Хреста – ринку. На Володимирській планували збудувати резервуар чистої води.

Більш віддалені від центру району, наприклад, Вишків, Теремне, Кічкарівка, Дубнівська, Красне передбачали чимало рутинної роботи – влаштування доріг, фекальної каналізації, ремонт будинків.

Хай як дивно, але в програмі Кривицького чимало пунктів недалекі від сучасних днів, втім і досі залишаються мріями для лучан. Мабуть, наступники Антона Федоровича і він сам зрозуміли, що обіцяти потрібно лише те, що реально виконати. І в подальшому настільки детальних програм нам зустрічати не довелося.

ПОСТПОМАРАНЧЕВІ НАДІЇ

Цілу плеяду кандидатів лучанам представили під час виборів 2006 року. У багатьох із них в програмах звучала потреба затвердження генерального плану міста, зміна системи ЖКГ, подолання корупції. Було чимало загальних популістичних гасел.

Деякі з кандидатів уже пробували свої сили у 2002 році. Наприклад, тоді кандидат Олександр Главацький у задумав бачив будівництво клініки «Червоний хрест» і танцювальних майданчиків. У 2006 році він у програмі писав, що хотів би створити Духовну раду при міському голові за участі представників духовенства. Загалом обіцянки кандидата були досить нереальними. Як мер він обіцяв забезпечити роботу кожного ліф-

ОБІЦЯНКИ, КАЗКИ Й МРІЇ

ЗРОБИЛИ КАНДИДАТИ У МІСЬКІ ГОЛОВИ

та, а в будинках створити службу консьержів, соціальні магазини, де продукти були би на 20% дешевші, бізнесу обіцяв кредити до 10 тисяч гривень, що зрештою досить мало навіть на 2006 рік.

Втім деякі деталі програми Главацького таки було впроваджено. Наприклад, трансляція засідання міської ради в інтернеті.

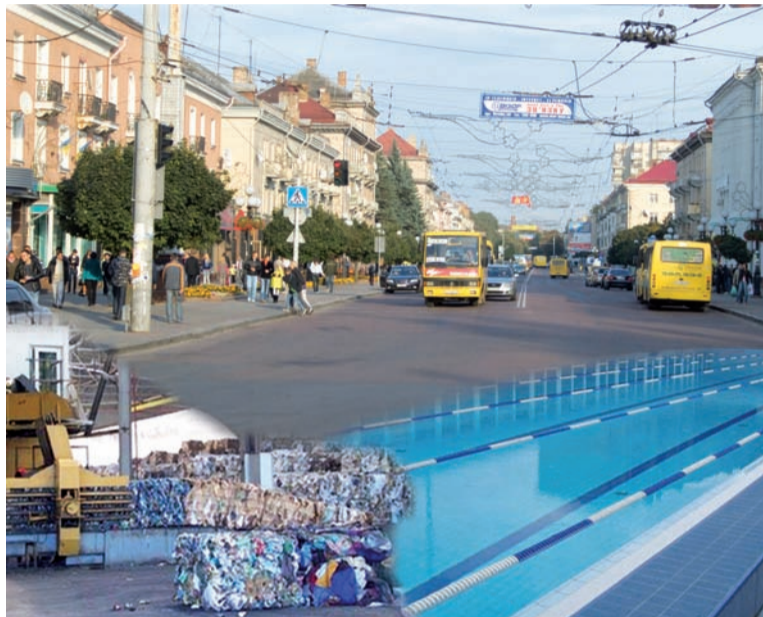
Прогресивними як на 2006 рік були частини програми кандидата Володимира Литвинюка. Наприклад, він акцентував на підтримці об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, створенні чіткого графіку руху всього громадського транспорту. Ще й нині, навіть маючи сучасні технології, досягти цього досконало не вдалося. Щодо потреби підтримки ОСББ тоді також висловлювалися кандидати Геннадій Кожевніков, Інна Рейкіна та Олег Бойко. До слова, як і в програмі Кривецького, у тезах Литвинюка були згадки про потребу будівництва тенісних кортів і басейну.

Зробити муніципальні автостоянки, земельний кадастр міста, забезпечити вільний доступ до інформації про власників земель, заборонити рекламу алкоголю й тютюну у своїй програмі записав кандидат Кожевніков. Частину із них уже втілено в життя, втім на державному рівні через зміни до законодавства.

На потреби підтримки місцевого виробника акцентував у програмі зразка 2006 року Євгеній Мельник. Від хотів впровадити спеціальну програму «Купуй луцьке» та навіть налагодити у місті виробництво ліфтів.

Бізнесмен Олег Чернецький у програмі писав, що мер має працювати задля громади, а не лобіювати бізнесові інтереси. Команду обіцяв підбирати на конкурсній основі. Будувати хотів соціальні об'єкти, а не «показові споруди в центрі». Деякі гасла програми випереджали час. Наприклад, умова про обов'язковість подання декларацій про доходи чиновникам, запровадження «єдиного вікна». Чернецький волів розвинути прибережну зону Стиру як зону для відпочинку, а для студентів хотів запровадити погодний підріботок на підприємствах міста.

У програмі Олега Бойка була цікава теза про розширення меж міста за рахунок навколишніх сіл. Минуло майже десять років – і проблема постала на новому рівні.

Кандидат Олег Максимович мав досить пафосну програму. Наприклад, обіцяв не брати хабарів та не дозволяти це робити чиновникам місцевої влади. Претендент Олександр Гіль у програмі записував потребу створити системи тендерів на проведення ремонтних робіт за кошти місцевого бюджету.

Одна із найжорсткіших програм була в кандидата Інни Рейкіної. Ось її тези: «Премії за виявлення хабарництва серед чиновників, розслідування фактів розкрадання міста в минулі роки», «Громадська атестація усіх чиновників щороку», «Ліквідація системи «кумівства» у вирішенні земельних питань», «Створюєш бар чи ресторан – створи дитячий чи спортивний майданчик», «Збільшення кількості дерев і скверів. Сапалаївка не буде «пахнути».

А ось переможець виборів 2006 року Богдан Шиба у програмі намагався не вельми конкретизувати завдання, на відміну від свого попередника Антона Кривецького. Частину із них так і не вдалося вирішити за його перебування на посаді. Наприклад, у програмі Шиби було записане завершення довгобудів – мосту над залізничними коліями та будівництво світломузичного фонтану в центрі міста. Він обіцяв запровадити швидкий механізм передачі усіх гуртожитків у міську комунальну власність, втім така проблема й досі є. Будівництво соціального житла за бюджетні кошти – це й узагалі популістич-

не гасло в українських реаліях.

Втім деякі обіцянки Богдан Шиба або втілював у життя, або ж починав втілювати. Наприклад, продаж земельних ділянок на відкритих аукціонах, запровадження системи єдиного дозвільного центру, капітальний ремонт доріг замість ямкового (прикладів небагато, але варто згадати вулицю Набережну, яка і досі тримається).

Деякі з обіцянок, схоже, трансформувалися. Наприклад, укладання угод про побратимську співпрацю з європейськими містами, де працюють українські заробітчани, було потрібне для юридичного захисту заробітчан. Нині ж ці угоди, здається, використовуються у культурній сфері.

НАШІ ДНІ

На виборах 2010 року перемого здобув Микола Романюк. Серед плюсів, які вдалося досягти за останні п'ять років, – відкриття Центру надання адміністративних послуг, підсилення уваги до туристичної галузі (але аж ніяк не суттєві зрушення у цій сфері), збільшення інформативності та публічності діяльності міської влади. Хоча, якщо ретельніше дослідити питання, що відкриття і будівництво ЦНАПу, яким так пишається мерія, – дітище і лобювання тодішнього голови Волинської облдержадміністрації Бориса Клімчука.

Цього року Романюк теж заявляв про готовність балотуватися, тому увага до нього більш ніж прискіплива і критична.

Почнемо із того, що поки в Україні не створена дієва податкова система, а децентралізація все ще доволі ефемерне поняття, міський голова має бути передусім успішним менеджером, мати гарні зв'язки та власну принциповість. Зрештою, успішним менеджером має бути будь-який управлінець такого рівня відповідальності.

Це потрібно для того, аби вміти домовитися в Києві про фінансування, сприяти інвесторам. Схоже, до певного періоду міському голові не варто було володіти такими якостями, адже в нього був покровитель – колишній голова облдержадміністрації Борис Клімчук, який вмів оббивати кийські пороги, був ініціатором, виконавцем і контролером проектів не лише в області, а й у місті.

Одне лише слово Клімчука, його вміння домовлятися, як не крути, давало результати, які бачили люди. Звісно, що за всім цим стояло, достеменно вже ніхто не розкаже. Своєї посади Борис Петрович позбувся під час подій Євромайдану. Тоді він добровільно пішов з крісла, аби уникнути кровопролиття. А у вересні 2014 року помер.

Разом із тим, лучани бачать відремонтовані Волинський обласний драмтеатр, Меморіал «Вічна слава», Залізничний вокзал, будівництво школи у 55-му мікрорайоні. Ті об'єкти, які на виду, однак форсування цих робіт лежало на плечах саме у Клімчука. Оновлений ЦУМ, ТЦ «Port City», рекреаційна зона в районі Київської площі, кінотеатр «Промінь», незабаром стадіон «Авангард» – заслуга приватних інвесторів.

Що ж до спорудження мосту над залізничними коліями, який, безумовно, можна додати до успіхів Романюка, то і цей успіх доволі сумнівний. Адже за довгобуд, який не має ліфта для неповносправних, міська рада уклала угоду із обласпоживспілкою про оренду землі терміном на 25 років. Наскільки вигідна така економічна угода для лучан і підприємців, що працюють на «Варшавці», залишається під сумнівом.

На початку своєї каденції Микола Романюк перебував у дружніх стосунках з бізнесменами Ігорем Палицею та Ігорем Єремеевим, тому міг розраховувати на їхню підтримку. Втім ситуація змінилася. Достеменно невідомо чому їхні дороги розійшлися, втім Романюк втратив підтримку впливового лучанина Палиці. В інтерв'ю «Хронікам» голова правління Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Олександр Товстенюк розповідав, що причиною стало «відмінне бачення розвитку міста, тому спільно провадити будь-які справи стало вкрай важко».

Улітку 2015 року сталася ще одна трагедія – загинув Ігор Єремеев, який так само міг би політично і фінансово підтримувати Романюка. Таким чином, мер волею долі чи через власну бездіяльність втратив усіх лобістів, при чому тих, хто мав чи має безпосередній стосунок до Луцька.

Повернімося до програми Миколи Романюка. Деякі пункти, як і у його попередників, нагадують голий популізм навіть у тому випадку, якби в країні не було війни. Наприклад, подолання бідності, забезпечення належного рівня фінансування позашкільної освіти, будівництво соціальних гуртожитків, відкриття аеропорту, басейну. Останній відремонтований басейн (у районі Вересневого) профінансований за кошти згаданого Фонду «Новий Луцьк».

Якщо брати до уваги буденні комунальні обіцянки, то і тут ситуація, на жаль, не краща. Будь-який автомобіліст розкритикує пункт про обіцянку модернізації і розвитку дорожнього покриття. Позитивом є хіба що ремонт вулиці Винниченка та району Гнідавської. Місто так і не відмовилося від ямкового ремонту і, незважаючи на теплу зиму, навіть центральний проспект Волі перебуває в жалюгідному стані. Логічніше було би перейняти практику повільного, втім якісного ремонту.

Відкриття першої, однак дуже короткої велосипедної доріжки не вселюило особливого ентузіазму. Здавалося, що з велосипедистами просто не порадилися. Та й який сенс із велосипедної доріжки, коли загалом дорожнє покриття у вибоїнах?

А відсутність розмітки на дорозі до середини літа не піддається жодній критиці, хоча тут і можна винити у всьому дорожників. Втім хто головний у місті? Записане в програмі поновлення повноцінної роботи та розвитку мереж зовнішнього освітлення виконано частково. Хоча питання про освітлення пішохідних переходів, вкрай важливе для безпеки водіїв і пішоходів, піднімається неодноразово.

Можна сказати, що це не робота мера, але ж кого? Можна сказати, що це мають робити спеціально навчені фахівці зі сфери житлово-комунального господарства. Втім ця команда не змінювалася з 2010 року, хоча у програмі й зазначено про подолання монополізму і створення конкурентного середовища на ринку послуг ЖКГ. Загалом, уже маючи в міській раді більшість та повноваження змінювати керівництво комунальних установ, революційних чи навіть у деяких сферах еволюційних змін не так і багато. Хоча й певні позитивні зрушення свіжа кров у команді мера таки принесла.

Значну увагу міський голова приділяв інвентаризації та оцінці комунальної власності й залученню її на службу громаді. Ймовірно, обіцяний офіційний перелік нерухомого комунального майна і транспортних засобів є, втім знайти його на сайті міської ради не вдалося. Критиці піддамо і пункт про розвиток парків для відпочинку, адже далеко ходити не потрібно – Центральний парк через масове вирубування нині вкритий чагарниками. Тоді ж пояснювали, що це – санітарне очищення. Імовірно, Романюк і сам знає про свої недопрацювання й більшові точки, однак чи робитиме із цього висновки? Обирати лучанам.

Х НАЙПОПУЛЯРНІШІ ОБІЦЯНКИ КАНДИДАТІВ У МЕРИ З 90-Х РОКІВ

1. Розширення проспекту Волі
2. Реконструкція Старого ринку
3. Будівництво у місті басейнів
4. Створення сміттепереробного заводу
5. Реформування системи ЖКГ

ЧОМУ ЛУЦЬКИЙ МАЙДАН РИНОК ВАЖЛИВИЙ

Олександр КОТИС

Вісторико-культурному заповіднику «Старий Луцьк» на розвилці вулиць Данила Галицького та Драгоманова розташований давній майдан Ринок. Сьогодні він забутий містом. Це звичайна ділянка заповідника, яка нічим не відрізняється від інших вулиць, є навіть закинуті будівлі, приречені страждати від наслідків теорії розбитих вікон. І тільки меморіальна дошка Данилу Братковському вказує, що в давні часи майдан відігравав іншу роль для міста. Наявність такого майдану пов'язана із Магдебурзьким правом. І те, що найбільше пов'язує Луцьк із європейською історією, є саме цим правом. А що таке Магдебурзьке право? Це правила міського самоврядування, що було визначальним у розвитку європейських міст. Як це було реалізовано в Луцьку?

Суть у тому, що міське населення, яке отримало це право, створювало органи самоуправління – адміністративні, судові. Також місто отримувало право самостійно розпоряджатися власними фінансами. Це був однозначний прорив у історії розвитку Європи. Магдебурзьке право в історичних джерелах пов'язується з Луцьком уже в XIII столітті. Хоча повністю місту надали його лише у XV столітті.

Важливий момент, що поняття міста в Європі часів пізнього середньовіччя відрізнялося від нинішнього. Якщо розглядати це на прикладі Луцька, то в місті проживали як ремісники і торговці (більшість населення), так і привілейовані класи – урядовці, духовенство. Замки в той час були чимось на зразок нинішніх вулиць Чернишевського, сіл

Ряди на ринку в 1925 році

Зміїнця і Струмівки, якщо ви вловили думку. Місто фізично і юридично ділилося на замки, церковні плебанії та іншу, власне міську, територію. Так-от, плебанії та замки жили за власною системою. Замками керувала держава, плебаніями – церква. Міське ж населення – ремісники і торговці – отримувало магдебурзьке право.

Органом їхнього самоврядування був виборний магістрат, який складався із двох палат: вищої судової Лави на чолі з вйтом та нижчої Ради на чолі з бурмістром, якого можна вважати еквівалентом мера. Фізично магістрати розміщувалися у ратушах. І в Луцьку вона була. Ратуша розташовувалася навпроти нинішньої Покровської церкви на розгалуженні сучасних вулиць Драгоманова та Да-

нила Галицького. Як бачимо, це дуже нагадує сучасні міські ради, адже останні є «спадкоємцями» європейських магістратів.

Вагомий факт самоврядування – право проводити ярмарки. У Луцьку вони відбувалися біля ратуші, на майдані Ринок. Під час археологічних розкопок тут було знайдено дуже різноманітні артефакти, які свідчили, що Луцьк торгував з європейськими країнами, містами Сходу та містами Ганзейського союзу. Як стверджують історики, перед початком ярмарку біля ратуші стояли представники міського уряду й оголошували ціни на основні товари, а також виконували інші функції: ставили печатки, перевіряли ваги тощо. Після цих перевірок починалися торги. Після торгів місцеві та закордонні

купці розходилися по шинках та пивницях. Тож щорічні ярмарки були не тільки економічним заходом, а ще й святковим. Проводили і щотижневі міські торги – у понеділок та четвер.

У XIX столітті цей майдан фактично втратив своє значення для міста. Ратуша згоріла, порядки в місті запанували зовсім інші, вони прийшли зі сходу – Російської імперії.

З цього зрозумілий лейтмотив усієї цієї історії: у містах з Магдебурзьким правом майдан Ринок є важливим для європейської самоідентифікації міста. Тобто тут ідеться не про примітивне «збереження спадщини» і тим більше не про туризм, а про філософію міста. Яким себе воно бачить, ким себе вважають його жителі, чого вони хочуть у майбутньому і від чого відштовхуватися, щоб цього майбутнього досягнути.

В одному з попередніх номерів ми писали про пам'ять міста. Це те, що характеризує, як візуальні трансформації міста впродовж історії враховують цю ж історію. На відміну від просто історії, яка може бути збережена і подана цікаво чи нецікаво, пам'ять містять в собі якийсь прихований код поколінь, який формує візуальний образ міста. Важливо, щоб пам'ять була. Зрозуміло, що з часом місто може зрозуміти, що дещо із його історії не потрібно і його треба викинути, як, наприклад, сталося із радянськими символами. Але в історії про майдан Ринок, здається, панує елементарна амнезія.

Сьогодні на цьому історичному місці планують зробити парковку. Стратегічно це однозначно неправильний крок. Проте автори ідеї вважають, що таким чином буде внесено певний елемент порядку, адже авто тут паркуються і без парковки. У будь-якому разі, місту в майбутньому доведеться піднімати питання про адекватну регенерацію майдану Ринок.

Олександр КОТИС

– Заносьте, заносьте акуратніше!
– усе примовляв Василь до своїх двох працівників. Це був чоловік років п'ятдесяті із лисиною на лобі, низькуватий на зріст, трохи сухорлявий, із ледь примруженими очима, наче він щось постійно підозрював. Василь зазвичай ходив у чорній накидці, яка слабо була схожа на піджак, і навіть порвана під рукавом.

– Заносьте обережніше, бо доведеться мені ремонт стін робити.

Двоє чоловіків перезирнулися зі здивованими обличчями.

– Ремонт стін, каже. От хапуга, – відказав на вулиці один із них, коли вони пішли по другий мішок.

– Нечувано! Такий підвал завалити не шкода, не те, що робити там ремонт.

– Треба кидати цього скнару. В моєй дружини скоро дитина народиться, а цей платить так, що я собі навіть на борщ не можу заробити...

– Чого ви там стали? – втрутився Василь, чия голова стирчала з льоху. – Думаєте, гроші просто так капатимуть?..

Василь жив неподалік од Ринку і вів свій якийсь химерний бізнес із торгівлі овочами. Там же поряд був старий льох, який він купив у магістрату за безцінь, хоча для овочів той льох був не дуже придатним. Власне, саме тому й купив, що за безцінь. Там навіть дверей не було, вхід прикривався щитом. У помічники він найняв двох парубків, бо сам не міг волочити важкі мішки, до того ж, їх треба було возити й на інші точки та розвантажувати. Хоча справи йшли відносно добре, але Василевий віз ледь їздив, єдиний кінь жив упроголодь, а його підопічні навіть не отримували по-

СКУПІЙ

дарунки на релігійні свята.

Такими й усілякими іншими подібними речами він неабияк допікав хлопців. Спочатку вони шепталися за його спиною, а потім і відкрито висловлювали невдоволення його скнарністю, та Василь думав тільки, як би дорожче збути овочі посередникам у торгових рядах. Його відверто недолюбливали, а бувало навіть таке, що покупці спочатку дізнавалися, чи не від того нищого старого товар; хтось відмовлявся купувати, зрештою, ціни й без того були зависокі.

– Я йду до канцелярії писати прохання про безплатний ремонт воза, а ви поки їдьте до Дзьодзька і завезіть п'ять мішків, які ми вчора заклали. Він знає, що мене не буде, я з ним учора бачився. Потім, як

вернетесь, треба буде сортувати моркву. І не дай Бог, ви затримаєтесь в пивниці у Вацлава. Він мені все доповість. Ідьте! Що це за люди, які не хочуть працювати? – останні фрази вже пробурмотав під ніс, та парубки мали собі іншу раду.

У них ще з самого ранку на вулицях блукала якась дивна посмішка, але жодного разу не злетіла в повітря – Василь був такий підозріливий, що міг загадати будь-що. Обоє почали вдавати, що пораяться коло воза і дочекалися, коли старий пішов, лепечучи низом свого чорного псевдоплаща. За короткий час і вони рушили. На розі ринкової вулиці і мосту один із чоловіків на возі якось дивно вивернув шию й кивнув головою у небуття. Інший тихенько усміхнувся. Віз далі рушив.

Ряди на ринку в 1930-ті роки

Ринок у 1930-ті роки

Поки троє їздили містом, у льох залізли кілька чоловіків. Вони діяли зі згоди двох працівників. Швиденько винісши більшість мішків, енергійно почали розгортати якісь заготовлені з ночі пакунки, плакати, розкладали стелажі. За якихось півгодини половина Ринку була накрита незареєстрованими столами, на яких лежала купа різноманітних овочів, а поліції рясніли написами «Доброчинна організація СЛС», «Ярмарка допомоги», «Вільні продуктивні столи». Як усе було зроблено, таємничі люди зникли. Годі розказувати, як це сприйняла публіка, спрагла до подібних доброчинних ярмарків, що їх проводили нечасто, але ніколи – безплатно. А тут таке! Звиклі до бідної злиденності відвідувачі налітали на столи, кожен брав що хотів, на Ринку царювала атмосфера веселощів і подяки за допомогу в скрутні часи.

Після канцелярії Василь прямував додому. Його увагу привернула метушня на Ринковому майдані. І враз щось тьохнуло йому всередині, наче постріл, таке різке і заглуш-

ливе. «Мої ово...» – не завершив думку старий, здалеку уздрівши неприкритий льох. Він таки впізнав власність, такий лихвар свої овочі за кілометр спиною вчує. Кинувся з криками на Ринок.

– Покиньте!! А-а!! Це мое! Не чіпай! Крадії, злодюги, краа-адії!! Як це сталося??

Та його ніхто не слухав, людям було і своїх проблем забагато у важкі повоєнні часи двадцятих років.

– Чого він так розкричався?

– Ач який, має стільки грошей, а сам і піджака дешевого не здатен купити. От монети і вдарили йому в голову. Поїхав, бідолаха, – лунало на Ринок.

– Мене обікрали! Віддай мені кошик! Куди ти, поклади назад!

Люди його не розуміли. Василь у розпачі став навколішки і відчайдушно горланив далі:

– А-а, я тепер злиденний, я бідний, моя смерть прийшла, мої гроші, мої овочі, я повний банкрут! Отче наш, що еси на небесах...

КІНОВІДГУК

НЕМОЖЛИВЕ – МОЖЛИВО

«МІСІЯ НЕЗДІЙСНЕННА: НАЦІЯ ВИГНАНЦІВ»

на роль автора сценарію і режисера нового фільму франшизи як ніхто інший. І справді – Маккуорі написав прекрасний сценарій, наповнений міцним сюжетом, відмінними діалогами, дотепним гумором (варто відзначити, що іронія тут не переходить у відвертий фарс), напруженими стелс-сценами, грамотним екшном і лютими дорожніми погонями, які вражають, мабуть, навіть сильніше, ніж в останньому «Форсажі».

Незважаючи на дозований розподіл захопливих сцен по всьому хронометражу, епізод, що відкриває «Націю вигнанців», виявля-

ється чи не найбільш видовищним у фільмі і захоплює в атмосферу подій миттєво. Цей безумовно нестандартний підхід працює картині тільки в плюс, роблячи її яскраво відмінною від більшості блокбастерів, зроблених за схемою «найсмачніше потрібно чекати півтори години – сидіть і дивіться».

Акторський склад неймовірний – відмінний у всіх сенсах Том Круз, харизматичний Джеремі Реннер, відривний Саймон Пегг, brutальний Вінг Реймз, прекрасна і небезпечна Ребекка Фергюсон, Алек Болдуїн, що повернувся із небуття, і стриманий у своїй лютої Шон Харріс. Гармонійність їхньої взаємодії дарує справжню насолоду

від перегляду, втім як і безсмертна музична тема аргентинського джазового піаніста і композитора Лало Шифріна, нехай і в черговій кавер-версії. Операторська робота оscarоносного Роберта Елсвіта («Нафта») не зменшила обертів з часів «Протоколу Фантом» і заслуговує на найвищі похвали – сцена зі злетом Airbus A400M, гонитва на вулицях Марокко і масштабна підводна сцена просто неймовірні за операторською майстерністю.

Як виявилось, місія реанімації серії про пригоди спецагента Ітана Ханта після «старань» Джона Ву не така вже й нездійсненна. Том Круз, Бред Берд і Крістофер Маккуорі це легко довели.

Алла САДЕЦЬКА

Історія повнометражної версії шпигунського серіалу «Місія нездійсненна» бере початок у 1996 році, коли режисер Браян Де Пальма («Обличчя зі шрамом») ризикнув перенести телевізійний продукт на широкі екрани, заручившись підтримкою молодого зірки Голлівуду Тома Круза, і зробив це більш ніж успішно.

На зорі нового тисячоліття естафету прийняв Джон Ву («Без обличчя») і зняв не дуже хороше продовження, звівши всі переваги першої частини практично до нуля.

Режисер третьої «Місії» (2006), тоді ще дебютант у режисурі повного метра Джей Джей Абрамс («Шпигунка», «Залишитися серед живих»), з властивою йому легкістю зміг реалізувати власний творчий погляд на популярну історію, присмачивши її колоритним лиходієм, якісним екшном і досить міцним драматичним сценарієм. Утім цього виявилось недостатньо, щоб

повернути довіру глядача – касові збори стрічки були нижчими, ніж у двох попередніх частин, і керівництво «Paramount» вирішило взяти тайм-аут, відклавши виробництво наступної частини до кращих часів.

Однак у 2011-му постановник анімаційних хітів Бред Берд («Сталевий гігант», «Суперсімейка», «Рататуй») підірвав мозок всіх без винятку любителів потужних і якісних бойовиків – його «Протокол Фантом» став не тільки кращою за всіма складовими частиною «Місії», а й найкасовішою.

З цього моменту головним завданням Тома Круза (благо, він – і виконавець головної ролі, і один з основних продюсерів картини) було зробити п'яту «Місію» ще більш гідною, ніж її попередниця, тим самим довівши, що успіх картини 2011 року не був випадковістю.

Попрацювавши з Крістофером Маккуорі на зніманнях військової драми «Операція Валькірія» (2008), бойовика «Джек Річер» (2012) та гостросюжетної фантастики «Грань майбутнього» (2014), Круз зрозумів, що Кріс підходить

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«ТАЄМНИЙ БРАТ»

(США, 2002)

Режисер: Мальком Д. Лі

Копирсаючись у безкінечному кінозвалищі початку 2000-х, час до часу натрапляєш на деякі досить цікаві роботи. Історія танцівника диско, який потрапляє до таємного товариства й отримує гіпервідповідальне завдання врятувати світ від рук злого генія, який хоче перетворити людство на покірних зомбі! Ну як вам? Фільм нагадує більше пародію на різні шпигунські стрічки, хоча епізодами автори фільму дивним чином змушують задумуватися над серйозністю того, що відбувається на екрані. Приемним бонусом для глядачів стане присутність у фільмі Ніла Патріка Харріса – до персонажа рівня Барні Стінсона він не дотягує явно, але свого епатажу додає. Можна, кому до снаги:)

«ВОНО»

(США, 2014)

Режисер:

Девід Роберт Мітчелл

Щоб позбутися ЗЛА, яке переслідує звичайного хлопця із звичайного передмістя, він мусить з кимось переспати, кому, відповідно, ЗЛО і переїде у вигляді вкрай реалістичних видінь... Його жертвою стає головна героїня стрічки, емоційно вразлива і нестабільна дівчина, яка живе неподалік. Фільм можна назвати умовним визначенням «психологічний хоррор». Великий респект авторам роботи, які зуміли зробити продукт, аналог якому от так відразу й пригадати важко. Звук, картинка, операторська робота, актори – все тут доладно і подекуди складається відчуття, що дивишся стильний кліп якоїсь чергової сезонної ікони інді-року. Втім відразу попереджу – до класичних уявлень про фільм жахів стрічка Мітчелла жодного стосунку не має, як і до масового кіно як такого. Проте, кого зацікавило – спробуйте знайти терпець зацінити!

«ЗОРЯНА КАРТА»

(Канада, США, Німеччина, Франція, 2014)

Режисер:

Девід Кроненберг

Коли на екрані збирається така зоряна тусовка, щоб зіграти майже камерну виставу про будні зірок Голлівуду, з наркотиками, психозами, скелетами в шафах та внутрішніми демонами, то очікувати потрібно одного: або чогось справді геніального (Кроненберг же!), або повного провалу... До останнього стрічка не дотягнула, втім як і до першого, так і зависнувши десь посередині між претензійністю арт-хаусу та якимось хаотичним несмаком. Але... Джуліанна Мур, Міа Васіковська, Джон К'юсак, Роберт Паттінсон – така компанія дасть прикурити будь-якому акторському складу. Одна тільки героїня Мур чого варта! Проте налаштуйтеся на те, що фільм захочеться вимкнути вже на хвилині 10-й і тільки на правду досвідченим кіноманам вдасться дістатися потрібних моментів стрічки і закайфувати від побаченого. Можна!

«ФРАНЦУЗЬКИЙ ПОЦЛУНОК»

(Великобританія, США, 1995)

Режисер: Лоуренс Кездан

У фільмографії Кездана, який за своє життя встиг долучитися і до «Зоряних воєн», і до «Індіани Джонса», і до «Охоронця», не так і багато фільмів. Втім більшість якщо не шедеври, то точно добротні зразки грамотного західного кіно. Історія любові, де жінці відводиться роль воїна, який або захистить свої честь та гідність, або... Або поставити свій світ з ніг на голову і здобуде дослоти нове, підтвердивши тезу про «все, що робиться, – на краще». Атмосферний, добрий фільм, що лише по собі відчуття, з яким можна підходити до життєвих змін, що зривають, але до яких вперто не можеш дозріти ти... Ну, і так: Мег Райан – за такою нею спостерігати саме велике задоволення. Можна, звісно!

КУДИ ПІТИ

ДЖАЗОВЕ ДІЙСТВО У ЛУЦЬКОМУ ЗАМКУ

Наприкінці серпня в Луцьку відбудеться восьмий за ліком міжнародний джазовий фестиваль «Art Jazz Cooperation 2015». Традиційно дійство відбуватиметься одночасно у Луцьку і Рівному.

Луцька частина фестивалю відбудеться 28-29 серпня в Замку Любарта. Вхід на фестиваль безплатний, проте під час заходу збиратимуть кошти для допомоги пораненим на фронті військовим.

«Фестиваль традиційно збере своїх прихильників у замку XIV століття – знаковому для нашого міста, адже саме тут у XV столітті відбувся з'їзд європейських монархів», – повідомили у Луцькому джазовому клубі.

28 серпня відвідувачів фестивалю розважатимуть «Lutsk Jazz Friends» (Україна), «Tomasz Wendt Quartet» (Польща), «Джазові історії з Олексієм Коганом» (Україна), «Анна Чайковська & Acoustic Quartet» (Україна). 29 серпня поціновувачі джазу матимуть нагоду послухати «Резус Блюз» (Україна), Макса Тавричеського (Україна), театрального джазовий перфоманс «По білому», театр «ГаРМІдЕр» і гурт «Дайте спокій» (Україна), «New Bone» (Польща).

Спеціальний гість фестивалю – депутат Європейського парламенту Джулі Уорд, яка проведе майстер-клас на тему «Вплив культури на політику ЄС». Майстер-клас відбудеться 28 серпня у «Sky bar» (просп. Воли, 42), початок о 15:00.

ГОРИ ДИМЛЯТЬ

Юрій КОНКЕВИЧ

...бо туристів у Карпатах в ці дні стільки, як у Болгарії й Туреччині п'ять років тому. Про це і всі можливі аналітики говорять, і готельєри, і цінники на базарчиках та в колибах. Київ і Полтава, Львів і Луцьк їдуть в Карпати. Бо дешевше, без візи і майже поряд. А якщо знайти для проживання щось дуже далеке від натовпу з ніконами на шиї і барсетками на пузі, десь дуже високо, аж у синьому піднебессі... Якщо спланувати кілька днів у Карпатах логічно й логістично, то можна нормально переадресувати свій сервер у голову.

Готелі, готельчики й так звані зелені садиби цього сезону в Карпатах згодом менше не пустували. У тому, що мешкали ми, на вихідні залишався вільним тільки один номер із 20. Автівок у Яремче приїхало стільки, що у День Незалежності в районі знаменитого Пробію утворилися гігантські корки. Причому, як запевнив наш водій, маневруючи між ямами, суцільною смугою і відбійником, корки тут спостерігаються тепер чи не кожних вихідних. Дороги вузькі, фур і автобусів «дохулері», всім ще й паркуватися треба. А ніде.

Можна було б тільки потішитися такому туристичному Вавилону, який привозить гроші місцевому 1) люду; 2) бюджетам; 3) бізнесу. Якби тільки не проглядалася у цьому Вавилоні риса Армагеддону.

Це сьогодні валютну ціну путівки бодай до Чорногорії треба множити на 25 і тиснути педаль «ланоса» у бік Карпат, а не Балкан. Це нині зарплат у трьох чвертей населення вистачить тільки на нові розцінки на газ та електрику. А завтра, ну добре, нехай післязавтра чи наступного тижня вже й Туреччина не «кусатиметься» нашим гаманцям, а нечисть з Мордора захлинеється своєю ж ненавистю. Що тоді запропонують Карпати нам, окрім кришталевого повітря і безтурботного гірського пейзажу, який важко набридає навіть коли тут не вперше?

Сміття. Відсутність доріг. Зародковий стан інфраструктури.

Сміття побачили так багато, що вже наступного дня навіть не дивувалися черговій горі пластику і гнилих помідорів просто на дорозі чи хіднику. І часто річ не так в тому, що морально неповноцінні недолюдки не прибирають, як у тому, що викинути ніде – або бач чи відерце переповнені, або їх немає. Гори сміття я бачив і на вершинах гір, і на недешевих сувенірних базарчиках, і під столітнім віадуком у Ворохті... Причому то не проблема якогось окремого міста чи села, а глобальна.

Про дороги розписувати – це вже моветон якийсь. Просто одного літа автомобілем сюди ніхто не доїде. І крапка.

А якщо доїде, то раджу брати якомога більше готівки, бо навіть у благополучному, здавалося б, Яремчі терміналів у магазинах чи колибах практично немає.

Відтак час «стрижки купонів» у карпатського туристичного бізнесу обмежений. За кілька років мені доведеться обирати, наприклад, між кришталевим повітрям Карпат і Татр. І я віддам перевагу чистоті, хорошему транспорту й банківському терміналу. Хоч Карпати просто прекрасні.

Горяни мають в запасі кілька років, аби туристи не розлюбили їхній сервіс

«ІНГУЛЕЦЬ» ПЕРЕПЛИЛИ НАСУХО

Павло ФІЛОНЮК

МАНДРИ У ХЛІБНІ КРАЇ

Стартовий поєдинок цьогорічного кубкового розіграшу «Волинь» проводила у селищі Петровому Кіровоградської області з лідером другої ліги – місцевим «Інгульцем». Спонсор цієї команди – власник великої агропромислової компанії, який на футбол грошей не шкодує, утримуючи і команду другої ліги, і аматорів, і дитячу школу, і стадіон, і клубну базу.

Матч став подією року для місцевої футбольної тусовки. Глядачі шкереберть заповнили арену, яку відкрили в Петровому рік тому. Але на відміну від інших матчів, цього кубкового раунду «Інгулець» сенсації не створив. Можливо, через те, що у «Волині» серйозно поставилися до матчу із нижчим за класом суперником і повезли у провінцію найсильніший склад.

Героєм поєдинку став румун Матей. Спочатку він покрутив шиї захисникам на правому фланзі й сильно прострелив від лівової лінії. Від ноги воротаря м'яч влетів у ворота, але гол арбітр чомусь записав на нападника Діденка, який, власне, біг на цей простріл Флорентіна. Другий гол також на рахунок Матея, який реалізував пенальті. Призначений за порушення правил на активному Кобахідзе. Не скажеш, що два голи – справедливий підсумок гри, бо могли забити ще обидві команди. Наприклад, згодом двічі провалився центр захисту «Волині», і Шуст мусив одного разу виручати своїх, а іншого разу тільки проваджати м'яча погля-

дом – добре, що нападник перекинув і його, і ворота.
Хай там як, але з далекого виїзду «Волинь» везе перемогу 2:0 і проходить до 1/8 фіналу Кубка України. До числа 16-ти найсильніших кубкових бійців сезону 2015/2016 рр. пробілилися 10 клубів Прем'єр-ліги («Сталь» (Дніпродзержинськ), «Дніпро» (Дніпропетровськ), «Ворскла» (Полтава), «Чорноморець» (Одеса), «Шахтар» (Донецьк), «Олімпік» (Донецьк), «Динамо» (Київ), «Волинь» (Луцьк), ФК «Олександрія» і «Зоря» (Луганськ) та шість команд з Першої ліги («Оболонь-Бровар» (Київ), ФК «Тернопіль», «Гірник» (Кривий Ріг), «Зірка» (Кіровоград), МФК Миколаїв, «Геліос» (Харків))

Вони за рейтинговим принципом будуть розбиті на пари. Відзначимо, що зі стадії 1/8 фіналу всі пари будуть проводити по два матчі – вдома і на виїзді. Суперники по 1/8 фіналу Кубка України визначаться у п'ятницю, 28 серпня. Базові дати для 1/8 фіналу – 23 вересня та 28 жовтня.

СВОЇ СЕРЕД ЧУЖИХ

Найближчої суботи Ліга Парі-матч повертається до Луцька. У матчі 6-го туру «Волинь» приймає донецький «Олімпік». І цей поєдинок, як і попередній в чемпіонаті проти «Сталі», стане викликом колишніх грав-

Х НА ПЕРЕПВУ – БЕЗ ЛІДЕРА АТАК

Грузинський півзахисник «Волині» Александер Кобахідзе отримав виклик до національної збірної своєї країни. 4 та 7 вересня збірна Грузії гратиме із місцевими середнячками європейського футболу. 1 вересня Сандро Кобахідзе (після матчу «Волинь» – «Олімпік») разом із партнерами збираються у Тбілісі. 4 вересня (п'ятниця) Грузія в Тбілісі грає відбірковий матч із Шотландією, а 7 вересня (понеділок) летить у Дублін, де гратиме із Ірландією.

ців «Волині» своїй альма-матер. Цього разу проти лучан у Луцьку можуть вийти відразу три «екси» – воротар Літовченко, захисник Парцванія та півзахисник Гошкодеря. Ці троє налаштуються по-особливому та й увесь «Олімпік» не проти відіграти бодай два бали у господарів, пам'ятаючи про дві легкі перемоги «Волині» минулого сезону – 4:0 у Луцьку та 3:1 у Києві.

Матч на «Авангарді» у суботу, 29 серпня, доволі пізній – початок о 19.30.

ШАРПАР ПОВЕРТАЄТЬСЯ. УТРЕТЄ

Луцьку «Волинь» днями поповнить півзахисник В'ячеслав Шарпар. Він уже тренувався із командою впродовж десяти днів і напередодні матчу з «Олімпіком» буде заявлений за «Волинь». В'ячеслав гратиме за «хрестоносців» наразі до кінця сезону.

Це не перше повернення відомого опорного півзахисника у табір «хрестоносців». Шарпар почав виступи за «Волинь» влітку 2009 року. У сезоні 2009/10 разом з командою став срібним призером Першої ліги і вийшов до Прем'єр-ліги. Узимку 2011 року гравець перейшов до «Металіста», а влітку 2011 року повернувся на правах оренди у «Волинь».

Після того як у Луцьку свої кадрові реформи затіяв Анатолій Дем'яненко, Шарпару не знайшлося місця в основному складі «хрестоносців». 2012 – 2014 року В'ячеслав виступав по чергово як орендований футболіст за київський «Арсенал», ужгородський «Говерлу» та донецький «Металург».

Навесні 2015 року Шарпар повернувся у «Волинь», відіграв до кінця сезону і поїхав у Молдову, в титулований «Шериф». Там встиг виграти з новою командою Суперкубок Молдови. Утім після вильоту команди з Ліги Європи та через наявність у цій країні жорсткого ліміту на легионерів Шарпар припинив виступи в «Шерифі» і ...попросився до «Волині».

Тепер у центрі півзахисту «хрестоносців» намічається неабияка конкуренція. До Кравченка та Політила додався Шарпар. Крім того, в опорній зоні здатні зіграти Шабанов і Герасимюк.

Залишилося тільки відшукати або вирізнити з-поміж власних вихованців хорошого молодого нападника.

X ВЕЛОСПОРТ

ВОЛИНСЬКИЙ ВЕЛОМАРАФОНЕЦЬ ВЗЯВ УЧАСТЬ У НАЙПРЕСТИЖНІШІЙ ВЕЛОГОНЦІ СВІТУ

Днями у Франції завершилася найстаріша класична велогонка у світі «Париж – Брест – Париж» протяжністю 1230 км.

Серед учасників був і представник Луцька Сергій Ройко. Для того аби взяти участь у заході, він пройшов усі кваліфікаційні марафони, а саме – велогонки протяжністю 200 км, 400 км та 600 км.

Зі слів Сергія, гонка була складною, однак це не завадило йому отримати один з найкращих результатів серед 40 укра-

їнців, які брали участь у заході.

«Гонка дуже складна, адже набори висоти вимотують зі старту. Це не аматорський марафон, а однозначно класична гонка з довгою історією. Я їхав на результат, але оскільки відчував постійний біль у коліні, не зміг протриматись у групі лідерів. Мій результат у 57 годин є найкращим серед більш як 40 українців», – зазначив спортсмен.

Варто зауважити, що Сергій неодноразово отримував звання «Супермарафонець» від AUDAX CLUB PARISIEN

(Паризький клубу відчайдушних) та фінішував у групі лідерів на епічному марафоні LE 1000 DU SUD, 1000 км півднем Франції. На веломарафон у Париж чоловік зміг поїхати завдяки фінансовій підтримці Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

Так, у Фонді завжди активно підтримують спорт у рамках програми «Луцьку – спорт високих досягнень». Наразі ж триває реконструкція стадіону «Авангард», яка дозволить приймати легкоатлетичні змагання міжнародного рівня.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ. ЛУЦЬК

Олександр КОТИС

На фотографії – перетин вулиць Лесі України та Сенаторки Левчанівської. На початку минулого століття у будівлі праворуч була аптека. На старій світлині зображено місто часів австрійської окупації. 29 серпня 1914 року австрійські війська наблизилися до Луцька. Росіяни поспішили покинути місто. Цілих два дні до 31 серпня воно було без влади і без військових. Костянтин Тележинський – свідок тих подій. За його словами, у ці два

дні місто заповнили виселенці з Холмщини. Це були голодні чоловіки й жінки, які почали нападати на луцькі магазини і грабувати їх. Прибульці одразу стали формувати міський магістрат. До його складу увійшли переважно поляки, але були там по одному-двоє росіян, українців, євреїв, чехів. Перше, що був змушений зробити магістрат, – заплатити окупаційним військам 3000 крон за те, що лучани не прибрали гори трупів після битви під Луцьком. З червня 1916 року почався наступ Брусилівського

прориву. Загальна чисельність російських вояків по всіх чотирьох напрямках – майже 600 тисяч осіб. 6 червня австрійці почали евакуацію з Луцька штабу 4-ої армії, який розташовувався в місті, а також інших військових інституцій. Австро-угорці більше в Луцьк не повернулися. У міжвоєнний час на зображеному місці відкрили кінотеатр «Сонце». Це був великий сучасний кінотеатр зі звуком, де показували діснеївські фільми. А навпроти – популярні цукерні, куди лучани вчашали після кіно.

Х АНЕКДОТИ

У електричці дві старенькі затіяли нескінченну суперечку, відчиняти вікно чи ні. Одна наполягала на тому, що воно має бути відчинене, бо вона задихнеться. Інша вимагала, щоб вікно залишили зачиненим, інакше вона застудиться.

Чоловік, який втомився від шуму, запропонував своєму попутникові:

– Давай спочатку відчинимо вікно – нехай одна захворіє і помре. Потім ми вікно зачинимо – тоді друга задихнеться.

Митник піднімається на корабель для огляду.

– Наркотики є?
Господар корабля відповідає:
– Є. Ось, будь ласка (дістає валізу).

Ось героїн, ось кокаїн. Усе акуратно запаковано, ось шприц готовий.

Митник, вирячивши очі:
– А може, і зброя є?
Господар (дістає іншу валізу):
– Ось «Макаров», ось «Калаш», ось набої до них.

Митник з усмішкою:
– Напевно, і валюта є?
Господар дістає третю валізу:
– Ось мільйон доларів, будь ласка. Митник, нічого не розуміючи:
– І це все ваше?
Господар:
– Ні, це ваше. Моє – в трюмі.

Скрізь брехня. Купив пральний порошок, там написано: «Сто грамів безплатно!» Відкрив, а там тільки пральний порошок!

◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ◆ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРОДАЮ

- ◆ Велосипеди з Німеччини, великий вибір. Можливість доставки на замовлення. Тел.: (050) 438-34-75.
- ◆ Ракетку для великого тенісу Dunlop, оригінал. Тел.: (095) 543-45-12.
- ◆ Шкіряні дивани у хорошому стані. Тел.: (050) 438-34-75.
- ◆ Нову пральну машинку «Ауріка 101» (напівавтомат) та кольоровий телевизор «Фотон» у хорошому стані. Тел.: (095) 602-01-72.
- ◆ Путівку в санаторій «Червона калина». Ціна 280 грн/1 доба (включаючи проживання, лікування, харчування). Тел.: (050) 378-84-38.
- ◆ Путівку в санаторій «Карпатські Зорі» м. Трускавець. Ціна 200 грн/1 добу (включаючи проживання, харчування, лікування). Тел.: (050) 378-84-38.
- ◆ Бруківку-камінь (шашку), чорний, базальтовий. Розмір 5x5, 7x7, 10x10x5 см. Ціна 90 – 115 грн/м². Тел.: (050) 378-84-38.
- ◆ Швейну машинку «Чайка» з тумбочкою та холодильником «Дніпро-2». Тел.: 71-10-82, (095) 303-75-00.
- ◆ Стелажи до гаража або складу. Тел.: (095) 543-45-12.
- ◆ Нову пральну машину «Волна». Чудовий варіант для сільської місцевості. Адже машина сама пере і віджимає білизну навіть за відсутності водогону. Ціна помірною. Тел.: (050) 716-15-04.
- ◆ Підсвічник настільний з латуні, точений, на 7 свічок. Ціна: 800 грн. Тел.: (095) 418-49-08.
- ◆ Дерев'яні вікна закленні б/в, дерев'яну вішалку з тумбою для взуття та ковану шашличницю. В хорошому стані. Тел.: (050) 995-39-71.
- ◆ Шашличницю ковану ручної роботи. Ціна договірна. Тел.: (066) 408-29-36.
- ◆ Матрац пружинний двосторонній на односпальне ліжко. Тел.: 23-31-24.
- ◆ Холодильник б/в. Тел.: (050) 438-34-75.
- ◆ Сервант нового зразка (колір махонь). Ціна договірна. Тел.: (050) 995-39-71.
- ◆ Підсвічник на 7 свічок. Ціна договірна. Тел.: (050) 804-89-30.
- ◆ Зерновий комбайн MF-186, готовий до сезону. Тел.: (050) 642-14-50.
- ◆ Квартиру в центрі Луцька (просп. Волі), 52 м². Тел.: (095) 543-45-12.
- ◆ Шафу, стіл, крісла дерев'яні та вішак. Ціна договірна. Тел.: (050) 804-89-30.
- ◆ Меблі: шафа, диван, сервант, шафа книжкова. В хорошому стані. Тел.: (063) 451-40-68.
- ◆ Приватизований цегляний гараж з утепленням перекриттям у гаражному кооперативі «Стир-3» (район Електроапаратного, вул. Дубнівська). Повний пакет документів. Гараж у відмінному стані. З оглядовою ямою та трьома підвальними окремими приміщеннями. Ціна договірна. Тел.: (050) 522-28-07, (050) 951-82-98, (097) 901-32-58.
- ◆ Земельну ділянку під забудову в селі Лаврів Луцького району, 0,20 га. Вихід до озера, поруч церква, школа. Є газ і світло. Ціна договірна. Тел.: (095) 418-49-08.
- ◆ Приватизовану ділянку, дачний кооператив «Озерце», 0,06 га. Ціна договірна. Тел.: (095) 893-67-81.
- ◆ Земельну ділянку 0,19 га в с. Лаврів (поряд школи, озеро, церква). Комунікації поруч. Ціна договірна або обмін на автомобіль. Тел.: (095) 418-49-08.

ПОСЛУГИ

- ◆ Фірма «Пліт». Виготовлення кованих виробів, продаж елементів, сітка для огорожі, зварна сітка. Тел.: (050) 672-24-55.
- ◆ Виготовлення інформаційних стендів для шкільних та дошкільних закладів, вузів, коледжів та інших навчальних та адміністративних установ. Тел.: (099) 732-85-98, (098) 919-40-01.
- ◆ Приватний адвокат. Консультації, складання заяв, скарг, договорів. Захист у кримінальних справах (слідство, суд). Представництво у цивільних, адміністративних, господарських справах. Свідоцтво № 31 від 29.06.93 р. Тел.: 72-37-26.

Подати оголошення можна за номером телефону: **788 – 005** або написати нам на поштову скриньку: hroniky.reklama@gmail.com

Теж вокал, але понашому	Недуга холодних пір року	Нью-Йоркська вулиця	Не слідниця, а свитина (іст.)	Сибірські чоботи	Автоматичне фортеп'яно	
		Теревенити – ... точити	Мілевський, Ведель, Мікоян	«Абревіатурний» комп'ютер		
Спека з вологістю	Обитель святих	Повний порядок у житті	Рідний брат стусана і штювхана	Шпигун із Союзу Рудольф ...	Забезпечення від держави	
Копальні, де добувають крейдю	Як звуть канцлера Меркель?	Аромат – пофранцузьки	В Сибіру центр обласний	Різка зростання попиту	Карти невеликої ціни	
Небезпечна муха з Африки	Тенор – баритон – ...		Гніт – по-старому	Князь, ... барон – хто між ними?	Футбольний сором воротаря	
Хто головує у гурті?	Рільник із зерном у руках		Акт про купівлю майна	Мітка шахрая на карті	Володимир у ролі Саахова	
			21 як гра	Рідка страва	Статистична процедура	
			Стиль одягу	Спідниця у дрібну складку	Жанр поезії з повторами	
У повітрі після грози	Давнє місто на Тернопільщині	Як звали Піаф?	Брат кола	Ще не кінь	Напис на лядарському щипі	
					Твердження, яким доводять інше	
	Томас, що вдосконалив лампочку				«Орфей», «Альцеста» (автор опер)	
Ас хореографії Григорій ...	Окіст як анатомічна деталь			«Доля» по-старосвітськи	Духовний наставник у ісламі	
				Сестра решти й залишку		

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД від 20 серпня 2015 року

Ч	Е	Р	Е	Ш	Н	Я	З	А	К	Л	А	Д	К	А
В	В	Й	А	Е	Б	А								
Т	Е	Р	Е	Н	Ц	Х	Л	О	З	И	Н	А		
Н	Н	Л	Е	Б	І	Д	Ь	А	І					
К	Р	И	С	О	Д	И	Н	О	Ц	Т	В	О		
Е	П	Е	Н	Н	М	Р	М	А	Н	І	Я			
Д	А	К	К	А	А	З	І	Я	А	М	А	Д	У	І
У	В	Г	О	Р	А	Н	С	Х	О	В	Л	Е	М	К
К	Л	І	Ш	Е	З	Д	Р	І	А	Д	А	Ь	Ф	Н
А	Є	Т	Р	А	К	Й	А	З	Ч	А	Г	А		
Ч	Е	М	П	І	О	Н	Д	Е	Ц	Л	С	У	Ш	А

Хроніки ЛЮБАРТА

Реєстраційне свідоцтво ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р. Засновник – ТзОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»

Редактор Андрій Лучик
Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Волі 1Б, 2-й пов., оф. 2-16
Контакти: (0332)788-005, hroniky@gmail.com, www.hroniky.com
 Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор.
 Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів. Газета є виданням вільних журналістів, деякі автори працюють під псевдонімами. Виходить один раз на тиждень. Обсяг – 4 друк. арк.
ТзОВ «Експрес Медіа Друк»
 81085, Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 5
 Наклад 10 000 прим. Замовлення: 21499.
 З приводу розміщення реклами звертайтеся:
(095) 712 25 98
hroniky.reklama@gmail.com

*Під час підготовки номера використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів:
pravda.lutsk.ua, vip.volyn.ua, simya.com.ua, volynnews.com, volynpost.com, uk.wikipedia.org, hromadske.volyn.ua*

Х www.hroniky.com ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» В ІНТЕРНЕТІ

Олесь ГАВРИЛОВ

Так сильно ми любимо наших політиків місцевих, що мусимо зономера писати про них. Сумно без них. А їм як же без нас муляко і нецікаво. Політикам періодично треба щось обіцяти, втовкмачувати, прапорами махати і гречкою засівати... Від цього вода у крані не теплішає, а тротуар за вікном не рівнішає. От «Хроніки» вирішили уявити, що було б у місті, якби свого часу мером Луцька став...

...ОЛЕКСАНДР ГЛАВАЦЬКИЙ. Він першим в країні запровадив би тридцятивідсоткову квоту на участь жінок у місцевому самоврядуванні. При тім, найімовірніше, чоловіків у кабінетах залишилося б тільки 30%. Дні кастингу претенденток на владні крісла у Луцьку оголошувалися б вихідними. У всіх школах Луцька запровадили б уроки мейк-апу та манікюру. Замість розваленого радянського годинника на висотці в центрі висів би портрет усміненого градоначальника. Ціна на крупи в місті визначалася б за індексом «Алекструп».

...ОЛЕНА ГОЛЄВА. Будівництво в Старому місті розблокувалося б уже наступного після інавгурації дня. За рік про замок Любарта згадували б тільки історики – хмарочоси довкола нього мусили б мати щонайменше 50 поверхів. Юридичні приймальні пані Олени плавно трансформувалися б у юридичний відділ мерії. Катеринчука обрали б почесним громадянином Луцька, а міський бюджет взяв би позику для реанімації «Волиньторгінвестбанку». Останній, звісно, перейняв би функції «Західкомбанку».

А ЩО ТИ ПРИДУМАВ ДЛЯ РІДНОГО МІСТА?

СПРОБА НЕСЕРЬОЗНОГО ПОЛІТИЧНОГО ПРОГНОЗУ

...АНДРІЙ КОЗЮРА. Засідання виконкому проводилися б тільки у «Карабасі». Офіційна частина з темним, неофіційна – зі світлим нефільтрованим. Щоб умістити тут сесійну залу, довелось б таки завалити злочасну «хрущівку». Від обласної прокуратури в «Карабас» та «Феліціту» проклали б підземний перехід.

...АНТОН КРИВИЦЬКИЙ. Особливим рішенням виконкому перша шпальта комунальної газети (її до того часу перейменували б у «Замок Кривецького») мусила б мати щонайменше три канонічні

фото Антона Федоровича. Чогось особливого у Луцьку в час нової каденції Кривецького, напевне, не сталося б. Просто місто почали б плутати із Володимиром-Волинським, а мерів називали б близнятами.

...ВАСИЛЬ ГРИБ. Актор «великих і малих театрів» колись вийшов на пенсію і пішов від Юліної «Батьківщини» на вибори мера. У Луцьку на місці приснопам'ятного фонтана спорудив би Колізей, не менше. Там щотижня давали б вистави депутати міськради, влаштовувалися б показові сесії. Сам

цезар, тьху, мер повагом заїздив би до Колізею у лавровому вінку через Театральний майдан на «деуланосі».

...БОГДАН ШИБА. Богдан Павлович тепер «попустився» б. Не воював би з усім і всіма, а здійснював би «лагідну шибізацію» Луцька. Йдучи щоранку на роботу, мер проводив би політінформації продавцям квітів і кави, валютникам, жебракам біля собору й навіть голубам на Театральному. Його «оперативки» проводилися б на матчах «Волині», причому навіть на виїзних.

...ГЕННАДІЙ КОЖЕВНИКОВ. Цей водив би містом колони стурбованих бабусь і дідусів і, наче міфічний Данко, доводив би, як глибоко неправі порушники законів та казнокради. Одного дня бабусі й дідусі відправили б Геннадія Геннадійовича у якийсь непотрібне управління чи департамент.

...ОЛЕГ ЧЕРНЕЦЬКИЙ. Потрохи закатував би Луцьк у граніт. У кожному мікрорайоні відкрилися б комунальні соціальні ювелірки. У день міста в них проводився б розпродаж стразів. Пенсіонерам роздавали б талончики у «Теремнівській бані».

...ВОЛОДИМИР БОНДАР. У кожному мікрорайоні було б утворено «гайдпарки» – майданчики для обговорення комунальних і політичних проблем. Лучани здавали б щорічні іспити із красномовства.

...ВАСИЛЬ ТОКАРСЬКИЙ. Замість Державної служби охорони місто патрулював би «Скорпіон Сервіс». «Варшавка» раптово загорілася б і загасити її змогли б тільки за кілька метрів до «Юванта». У місті відбувся б плебісцит з перейменування універмагу «Луцьк», який виграв би варіант «Ювант».

...АНАТОЛІЙ ГРИЦЮК. Важко навіть подумати, на що перетворив би місто улюбленець жінок бальзаківського віку... Але сумно точно не було б. Замість петуній і братиків у клумбах квітли б капуста з буряками. Жеки закупили б «дзон-діри», офіційним перевізником Луцькради став би концерн «Крайслер», а міський аеропорт перемістили б у Домашів біля Ківерців.

...СМІШКИ-СМІШКАМИ. Але п'ять років тому лучани вибрали найкомічніший для себе варіант...

Х АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 28 СЕРПНЯ – 3 ВЕРЕСНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Богдан Колісник (3 квітня 1952 р.)
Депутат Волиньради

Найщиріші прагнення повернутися у велику гру розіб'ються об стіну нерозуміння і людської невдячності. «А скільки ж я посадив!» – апелюватимете ви до плебсу. «Хто ж тебе посадить?» – віддунуватиме з лісу. Не гарячкуйте, проб'єтеся із запасного входу.

ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Володимир Пашченко (4 серпня 1972 р.)
Громадський діяч, ресторатор

Матимете нагоду «закадрити» ще кілька цікавих співрозмовників, від чого ваш словниковий запас відчутно збільшиться. А от головному дітищу варто приділяти більше уваги, бо воно, обезголовлене, хиріє і рясніє анекдотичними фейлами.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11 – 21.12)
Ігор Палиця (10 грудня 1972 р.)
Бізнесмен, меценат

Поїздка, яку плануєте, може стати як ніколи епохальною. Цього разу зорі радять діяти не кавалерійськими навігами, а маючи в рукаві запасний варіант. Або, принаймні, дамкльвів меч. Слід обмежити спілкування з незнайомими людьми.

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)
Юрій Моклиця (5 травня 1982 р.)
Помічник народного депутата

Слова стають все суворішими, натяки багатозначнішими. А чи не в чуже вогнище ви носите каштани? Імовірно, за емоційні заяви доведеться відповідати. Щонайменше – труднощами на кордоні, щонайбільше – позовами.

ДІВА (24.08 – 23.09)
Микола Романюк (24 серпня 1958 р.)
Луцький міський голова

Спроби попіаритися на бульбачому обернуться не менш валідольними провалами рейтингу. Матимете нагоду особисто вирішити, чи варта гра свічок. Зорі радять не бути такими категоричними, як це було із стайнею Юпітера. Там і без вас достатньо старих скакунів.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)
Катерина Ващук (20 січня 1947 р.)
Екс-народний депутат

Ризиковані угоди з совістю можуть призвести до втрат. Тому сто разів відміряйте, перш ніж різонуть по живому – повернутися із новим кольором волосся і прапором. Прикриваючись простим народом, маєте шанс скуштувати його хліба.

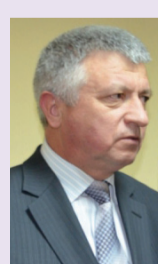
БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Сашко Положинський (28 травня 1972 р.)
Співак, громадський діяч

Зорі давно не чули чогось новенького від вас, натомість мусять витримувати слова Близнят-експертів у всьому суцюзному на планеті. На тижні ви збагнете, що краще порядок в стані нотному, а не у військовому.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Сергій Кошарук (22 вересня 1973 р.)
Заступник голови Волинської ОДА

Можете стати розмінною монетою в іграх на чужих долях. Спочатку у вас запитують про відсотки та прирости, а тоді скажуть, що незамінних немає. Триматимете ноги сухими, а голову у розсолі, бо без ста грамів і пончика з настроєм шефа не розібратися.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Володимир Мельникович (28 січня 1959 р.)
Екс-начальник СБУ Волині

Цілком комфортно дихатиметеся не в комфортному офісі, а на «передку». Принаймні волонтерсько-аналітичному. Зорі радять пошукати ще більше партнерів по добрих справах і не перейматися зовнішніми загрозами в рідному краї.

РАК (22.06 – 23.07)
Віталій Кварцяний (19 липня 1953 р.)
Головний тренер ФК «Волинь»

Занадто легко вам далася індульгенція за всі створені й надумані подвиги. А Раки – бували у бувальцях і знають, що просто так нічого не буває. Чекайте нової КДК, якщо слухатимете поради тільки свого серця, а не розуму та вірних колег.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Ольга Куліш (27 жовтня 1961 р.)
Гендиректор ВОДТРК

Вдасться розв'язати дуже важливе і давнене питання. Якщо відмовитися від будь-чийої допомоги, підете ва-банк. Крива рейтингу винесе вас угору, по тому сміливо витрачайте гроші. Вільний час присвятить заспокійливому заняттю, наприклад, поставте кілька запитань першому зустрічному.

РИБИ (20.02 – 20.03)
Володимир Гунчик (9 березня 1958 р.)
Голова Волинської ОДА

Якщо декому усе вдасться, то почнете відповідати за недопрацювання і волонтеризм у роботі. Отримаєте серйозний урок, який змусить замислитися над вашими діями. Не варто суперечити керівництву, визнайте свою помилку.